

ขอจงทสภพระเจสิญยั้งยืนนาน
LONG LIVE THE QUEEN

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อมขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า น.ส.พ.ช่าวอโสกรายปักษ์

พ่อท่านให้โอวาททางอินเทอร์เน็ต ชมร.เชียงใหม่ครบรอบ ๑๔ ปี เน้นพืชผักพื้นบ้าน ขายจานละ ๘ เหลือ ๕ คือเจริญ

หนึ่งน้อย ทวยเติม ◉ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่งใน

ข่าวอโศก

ฉบับที่ ๒๘๔(๓๐๖) ปักษ์แรก สิงหาคม ๒๕๔๕

ผักพื้นบ้านที่นำมาประกอบอาหาร เพื่อให้ลูกค้า
รับประทานได้อย่างปลอดภัยและมั่นใจ

เป็นครั้งแรกที่เห็นพ่อท่านให้โอวาท
ถ่ายทอดสด ๑๕ ชุมชนบุญๆ และต่างประเทศ
ญาติธรรมและลูกค้าเก็บพืชผักมาบริจาค

เมื่อวันพุธที่ ๒ ส.ค. ๒๕๔๕ ชมรมมังสวิรัตแห่ง
ประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ จัดงานทำบุญวันเกิดครบรอบ ๑๔
ปี พร้อมกับงานระลึกถึงความดีของนางพรรณิ ภักร์โกศล
ซึ่งเสียชีวิตไปเมื่อ ส.๒ มิ.ย.๔๕ อายุ ๘๒ ปี

นางพรรณิได้ร่วมกับสามี(นายไพโรจน์ ภักร์โกศล)
บริจาคที่ดินที่เป็นที่ตั้งของ ชมร.เชียงใหม่ ในปัจจุบัน และได้
สนับสนุนกิจการ กิจกรรมของชมร.เชียงใหม่มาโดย
ตลอด (อ่านต่อหน้า ๖)

ทักษิณอโศกจัดงานใหญ่ประจำปี รวม ๓ องค์การ ที่จ.ตรัง

ชื่องาน...โครงการสมาชิกสัมพันธ์ภราดรภาพชาวซึ่งใจ ครั้งที่ ๔/
๒๕๔๕ วันที่ ๕-๖ ส.ค. ๒๕๔๕ โดยพรรคเพื่อฟ้าดิน สาขา จังหวัดตรัง ณ
ชุมชนทักษิณอโศก ๖๔ หมู่ ๓ ต.บ้านควน อ.เมือง จ.ตรัง (อ่านต่อหน้า ๗)

ธรรมะ พ่อท่าน

สัมมาอาชีพออย่างที
พระพุทธเจ้าตรัสไว้ คือ
เศรษฐกิจขั้นสุดยอด
(ตอน ๑)

หลักธรรมของพระพุทธเจ้า มรรค
องค์ ๘ หรือ ไตรสิกขา หรือ โพธิ
ปักจียธรรม ๓๗ ก็ตาม จรณะ ๑๕
ก็ตาม ถ้าเข้าใจแล้วเหมือนกัน
ปฏิบัติแล้วจะมีสภาพของธรรมะ
เหมือนกันหมด (อ่านต่อหน้า ๔)

ภิกษุ ภิกษุณี
สามเณร จาก
วิทยาลัย
พุทธศาสนา
นานาชาติ
มาร่วมงาน
ภราดรภาพฯ
ที่ ทักษิณอโศก

ข่าวโศก

รายปักษ์

มาเปลี่ยนนิสัยการกินกันเถอะ

ร้านอาหารมังสวิรัตินั้นเราในปัจจุบัน มักจะประสบปัญหาขาดพืชผักไร้สารพิษนำมาปรุงอาหาร

ถ้าพิจารณาถึงสาเหตุแล้ว ก็สรุปได้ว่า

๑.ขาดแม่ครัวที่ใช้ผักพื้นบ้านมาปรุงเป็นอาหาร เพราะแม่ครัวที่ประสบปัญหาตามที่ต่างๆ โดงมากนิยมใช้พืชผักตลาดมาปรุงเป็นอาหาร ทำอาหารจากพืชผักพื้นบ้านไม่เป็น

๒.ขาดคนทำงานในการเก็บพืชผักพื้นบ้านอย่างจริงจัง และจริงจัง บางแห่งปลูกพืชผักไว้มาก ขาดคนไปช่วงเก็บ เรื่องของ

คนที่ปลูก ขังไม่ขาดแคลนเท่าคนเก็บ เพราะขาดคนปลูกขังไม่ขังเก็บมาใช้ได้แต่เร่งรีบให้คนอื่นมาเก็บ โดยอ้างบุญคุณว่าตัวเองอุทิศส่วปลูกให้ไปแล้ว

แต่ถ้าปลูกพืชผักปัญญารอ่อน เช่นกะหล่ำปลี คะน้า ฯลฯ หากเก็บไปใช้ทำอาหารก็หมดไว ไม่เหมือนการปลูกพืชผักพื้นบ้านที่สามารถเก็บกินได้อ่างจั่งจั้ง

คนในสมัยก่อนโดยเฉพาะภาคเหนือ ภาคอีสาน ก็นิยมเก็บพืชผักพื้นบ้านตามป่า ข้างรั้ว ข้างถนนหนทางมากิน ก็จะมีสุขภาพดีกว่าคนยุคปัจจุบันที่นิยมการซื้อกิน และคนก็ป่วยเป็นโรคเมเรื่งกว่าแต่ก่อน

นี่ถ้าชาวโศกเราเปลี่ยนนิสัยการบริโภคหันมานิยมพืชผักพื้นบ้านกันอย่างจริงจัง ปัญหา ๒ ประการที่กล่าวมาคงต้องหายไป

...วังดอยหลัง

ถ้าพูดถึงการวิ่งใครๆ ก็คงจะคิดถึงแต่การวิ่งหรือการเดินทางไปข้างหน้าเพราะเป็นเรื่องปกติสามัญ แต่มีแพทย์ผู้หนึ่งได้มีการศึกษาเรื่อง “การวิ่งดอยหลัง” เขาได้ศึกษาและวิจัยถึงประโยชน์ของการวิ่งดอยหลังไว้ว่ามีประโยชน์คือทำให้ประสาทการได้ยินและประสาทรับความรู้สึกดีขึ้น

ศาสตราจารย์กิตติคุณ บาร์รี่ ที.เบทส์ วิชาชีวเมคานิค มหาวิทยาลัยโอเรกอน แห่งสหรัฐอเมริกาได้กล่าวยกย่อง “การวิ่งดอยหลัง” ว่ามันช่วยบำรุงหัวใจ ปอด ข้อ และกล้ามเนื้อให้แข็งแรงขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกล้ามเนื้อสะโพก ขา และลำตัวจะดีขึ้นมาก เขาบอกว่าเมื่อเราวิ่งดอยหลังเท่ากับเราเอาท้องไปอยู่ข้างหลังทำให้เกิดปฏิกิริยาดี ๆ ต่อท้องไส้ด้วย การออกกำลังกายด้วยการเดิน หรือการวิ่งดอยหลังได้เกิด

ขึ้นในยุโรปและอเมริกามานานกว่า ๓๐-๔๐ ปีแล้ว เนื่องจากพวกนักวิ่งได้ฝึกทำหลังจากการพักผ่อนจากการบาดเจ็บ ต่อมาหมอก็ได้แนะนำกับคนไข้ให้ทำเป็นกายภาพบำบัดและเป็นท่าฝึกซ้อมของนักกีฬาเบสบอลและนักกีฬาวิ่ง แต่กระนั้นก็ตามข้อเสียของการวิ่งดอยหลังก็คือมองไม่เห็นเพราะเราไม่มีตาลัง ถ้าวิ่งก็จะต้องหัดวิ่งในที่โล่งหรือที่คุ้นเคยหรือใช้การเดินก่อนเพื่อป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ

อ่านดูแล้วก็นำเอาไปลองทำดูเหมือนกันนะละ เป็นการฝึกสมรรถภาพของตนเองอีกด้านหนึ่ง และทำให้นึกถึงตอนที่ไปนวดกับคนตาบอด (ให้คนตาบอดนวดให้) ต้องยอมรับว่านวดได้ดีกว่าคนตาดีบางคนคงเป็นเพราะประสาทสัมผัสและการรับรู้ของเขาดีกมากเนื่องจากมองไม่เห็นจึงทำให้ประสาทสัมผัสและการรับรู้มีโอกาสผลดีขึ้นมาทำหน้าที่แทน ถ้าจะนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติธรรมบ้างก็คงจะดีโดยการทำตาบอดชะงัดในการมองเห็นความบกพร่องของคนอื่น ๆ เพราะคงจะทำให้เราได้สัมผัสความสุขเย็นสบายใจได้ดีขึ้น กล้ามเนื้อของกำลังทางใจก็คงจะดีขึ้นด้วย จิตใจก็คงจะแข็งแรงขึ้นนะละ.

* กิ่งธรรม ราชทาน

บทเรียนมะละกอจีเอ็มโอสาววาย

นอกจากการนำเสนอสภาวะของมะละกอจีเอ็มโอที่สาววายแล้ว การสัมภาษณ์เปิดรายงานเศรษฐกิจมะละกอสาววายและระดมภูมิปัญญาไทย ปลูกมะละกออย่างไรไม่เป็นโรค ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน ยังเสนอทางออกการแก้ปัญหา มะละกอ โดยไม่พึ่งพาจีเอ็มโอไว้ด้วย

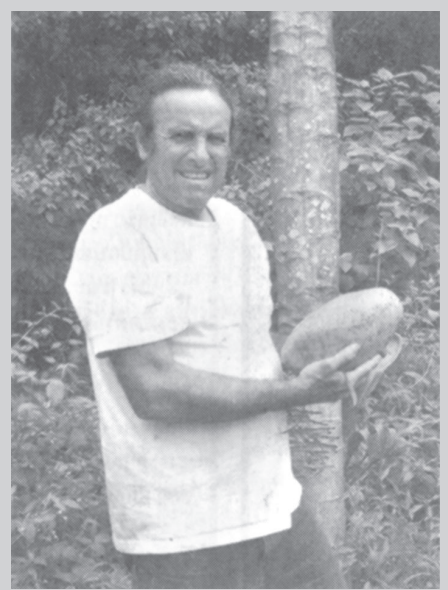
จอห์น บิลัน เกษตรกรจากสาววาย กล่าวว่า ที่สาววายปลูกมะละกอจีเอ็มโอกันมาก เพราะถูกผลักดันจากบริษัทใหญ่ในกลุ่มอุตสาหกรรมจีเอ็มโอ

แม้ว่ามะละกอจีเอ็มโอแก้ปัญหาโรคไวรัสใบด่างวงแหวนได้จริง แต่ไม่ได้ช่วยให้เกษตรกรสาววายมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างที่กลุ่มบริษัทกล่าวไว้แต่แรก เพราะยังต้องพึ่งปุ๋ย ยาฆ่าแมลง ที่สำคัญค่าลิขสิทธิ์เมล็ดพันธุ์มีราคาแพง แลไม่เป็นที่ยอมรับของตลาดจนราคาตกต่ำ

ปัจจุบันเกษตรกรสาววายหันกลับไปปลูกมะละกอธรรมชาติกันมาก โดยจะปลูกมะละกอจีเอ็มโอไว้รอบนอก เพื่อเป็นกันชนโรคไวรัสใบด่างวงแหวน ไม่ให้เข้าทำลายผลผลิต

ส่วนเกษตรกรอินทรีย์อย่างจอห์น ต้องช่วยเหลือตัวเองย้ายแปลงเกษตรออกห่าง

จากไร่มะละกอที่เป็นจีเอ็มโอ เพราะหากมีการปนเปื้อนเมื่อไหร่ จะขายผลผลิตไม่ได้ และอาจถูกกลุ่มบริษัทฟ้องร้อง เพราะมีมะละกอจีเอ็มโอโดยไม่ได้เสียค่าลิขสิทธิ์ ทั้งที่ไม่ได้ตั้งใจเพราะเกษตรกรปลิวมากับอากาศ

จอห์นบอกว่า การแก้ปัญหาโรคไวรัสใบด่างวงแหวนง่ายมาก ด้วยเกษตรกรอินทรีย์ ไม่ใช้สารเคมี ไม่ใช้ปุ๋ยเคมี เพียงแค่ปลูกพืชผสมผสานหลายๆ ชนิดเข้าด้วยกัน และไม่ปลูกมะละกอให้ชิดกันเกินไป

ที่สำคัญคืออย่าปล่อยให้สวนโล่งจนเกินไป ควรปล่อยให้วัชพืชอยู่บ้างเป็นการคลุมหน้าดิน และล่อโรคไวรัสใบด่างวงแหวนไม่ให้เข้าทำลายผลผลิต

การปลูกพืชผสมผสานยังมีส่วนในการช่วยรักษาดิน เพราะพืชแต่ละชนิดจะ

ต้องการแร่ธาตุต่างกัน ทำให้ดินเสื่อมสภาพน้อย เมื่อได้รับปุ๋ยชีวภาพเข้าไปดินจึงสมบูรณ์ตลอดเวลา

“การทำเกษตรผสมผสานนั้นได้ผลสำเร็จคุ้มค่าแน่นอน แต่นักวิชาการพยายามทำสิ่งที่ตรงข้าม พยายามเปลี่ยนแปลงธรรมชาติที่เป็นอยู่ ล้มสิ่งที่เป็นไปตามธรรมชาติ จีเอ็มโอเป็นการทำลายวิถีการเกษตร” เกษตรกรที่ขำมน้ำขำทะเลมากกล่าวทิ้งท้าย

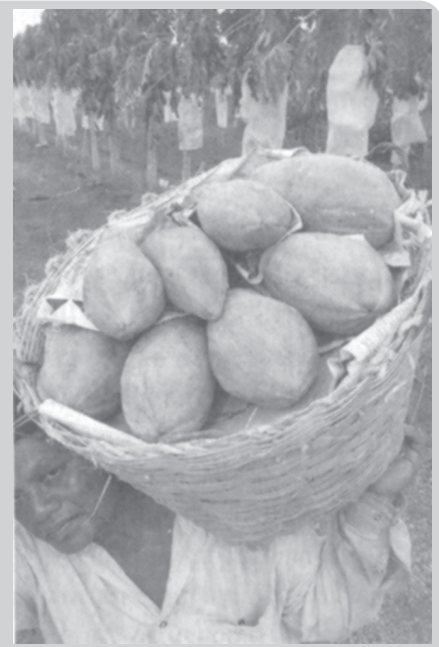
จากเกษตรกรชาวอเมริกัน มาดูตัวอย่างชาวสวนบ้านเราบ้าง ชมภู เบ้าทอง จากกลุ่มเกษตรกรกสิกรรมไร้สาร เศรษฐกิจพอเพียง จังหวัดยโสธร

ชมภู เล่าว่า เริ่มทำเกษตรอินทรีย์แบบธรรมชาติได้เพียง ๕ ปี ในพื้นที่ ๒.๕ ไร่ ปลูกพืชผสมผสานมีพืชผักทุกอย่างที่กินได้ถึง ๑๖๕ ชนิด

และปฏิบัติสวนทางกับนักวิชาการ เพราะนักวิชาการจะพร่ำบอกว่า ฟางข้าวตอข้าว ไร่ประโยชน์ ก่อให้เกิดโรคกับพืชผล แต่สวนของชมภูใช้ฟางข้าวคลุมดินทั้งหมดพร้อมรดด้วยน้ำหมักชีวภาพ ซึ่งผลิตเองจากเศษอาหารที่กินเหลือ มะละกอที่ปลูกเพียงแค่ ๔-๕ เดือน ให้ผลผลิตที่ดกและผลใหญ่มาก และไม่เคยเป็นโรค

ยังมีเทคนิคเฉพาะตัวที่ชมภูเปิดเผยคือดินกันหลุมที่ปลูกพืชควรเป็นดินที่ขุดมาจากป่า เพราะเชื้อจุลินทรีย์ยังสมบูรณ์อยู่และใช้แต่ปุ๋ยหมักเท่านั้น รับประกันว่าจะไม่เป็นโรค และผลผลิตดกงามจนเก็บขายไม่ทัน

พวงค์ ศรีทอง จากชมรมผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ สุพรรณบุรี และพัฒน์ อภัยมุล จาก

สหกรณ์เกษตรอินทรีย์แม่ทา เชียงใหม่ ร่วมกันให้ข้อมูลว่า

เกษตรอินทรีย์ คือ สิ่งที่เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ สามารถทำเองได้ทุกอย่าง แต่ไม่ควรเป็นเกษตรเชิงเดี่ยว ต้องเป็นไร่นาสวนผสม ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

รัฐบาลไทยประกาศนโยบายส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ แต่ไม่เคยสนับสนุนอย่างจริงจัง หันไปสนับสนุนจีเอ็มโอ ความจริงประเทศไทยต้องมองข้ามเทคโนโลยีประเภทนี้ไปได้เลย เพราะผลผลิตของเราออกมัลล้นตลาดไม่เคยขาดแคลน ทั้งข้าวและมะละกอ ควรมุ่งหาตลาดเพื่อรองรับมากกว่า

“พลังของธรรมชาติมีมากเกินกว่าวิทยาการของมนุษย์จะเข้าถึง” พวงค์ศรีทองตอบท้ายก่อนจาก.

(นสพ.ข่าวสด วันที่ ๑๓ มิ.ย.๕๕ - มนตรี จิรพรทิณี)

รายการคนเกษตรสร้างชาติ โดยคุณลุงเกษตรลูกทุ่ง ทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๐๕.๐๐-๐๖.๐๐ น. ได้ออกอากาศเรื่องราวของการทำน้ำจาง

อนึ่งประลองคองางละเอียงทุกชั้นตอน โดยคุณวินนการ สิริพันธ์ ประธานชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนที่อินทร์บุรี เป็นสูตรที่ใช้ได้ผลดีเป็นที่นิยมนกันทั่วไป แม้แต่ในโรงพยาบาลถึงกับเอาผ้าที่ซักด้วยน้ำจางอนึ่งประลองคองางเราแล้วนำไปตรวจดูเชื้อโรคตกค้าง ปรากฏว่าไม่พบ แม้แต่ชนิดเดียว ผ้าที่นุ่มสะอาดไม่ต้องใช้ยาปรับผ้านุ่ม ผงซักฟอกบางชนิดเสียดอีก ซักแล้วยังมีคุณภาพดีกว่าก็เพราะมีส่วนผสมสำคัญ คือ น้ำสกัดชีวภาพของเรา เข้มข้นและมีจุลินทรีย์ที่แข็งแรงเพราะใช้เวลานานกว่าเป็นปีและจุลินทรีย์เป็นตัวทำลายเชื้อโรคตัวร้ายอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ก็มีน้ำด่างจากขี้เถ้า ซึ่งโบราณใช้ล้างถ้วยชาม ขจัดคราบไขมันได้อย่างดี จึงทำให้เราหมักขี้เถ้าไว้นานๆ จนน้ำใสจะจึงมีผลด้านการชำระล้างได้ดี ถ้าเราผสมอย่างเข้มข้น โดยใช้ น้ำสกัดชีวภาพ ๕ ลิตร น้ำด่าง ๕ ลิตร เกลือเม็ด ๓ กก. กวนผสมให้เข้ากันประมาณ ๑-๒ ชั่วโมงก็สามารถนำไปใช้ได้สารพัดประโยชน์ ใช้ซักผ้า, ล้างห้องน้ำ, ล้างถ้วยชาม, ล้างรถ หรือใช้อาบน้ำแทนสบู่ จะช่วยรักษาสิ่งแวดล้อม ไม่สร้างมลพิษกับแม่น้ำลำคลอง รายละเอียดมีอยู่ในหนังสือคู่มือการทำเกษตรอินทรีย์ จากประสบการณ์ของชมรมเพื่อนช่วยเพื่อน.

เสริมสร้างร่างกายให้สมบูรณ์
เพิ่มพูนเมตตาให้จิตใจ
ด้วยอาหารมังสวิรัต

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

จำหน่ายอาหารมังสวิรัตเพื่อสุขภาพ
ด้วยอุดมการณ์บุญนิยม

สาขาสันตโตโสภ ๖๗/๔๘-๔๙ ปากซอย ๔๔ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กทม. ๑๐๒๔๐ โทร.๐-๒๓๗๔-๕๒๓๐ ต่อ ๑๖๔

สาขาสวนจตุจักร ๕๘๐-๕๘๒ ถ.ย่านพหลโยธิน แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐ โทร.๐-๒๒๗๒-๔๒๘๒

สาขาเชียงใหม่ ๔๒ ถ.มทิดล ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ ๕๐๐๐๐ โทร.๐-๕๓๒๗-๑๒๖๒

มุมมอง ขอบุชาแต่แม่ทุกคน และทุกคนที่มีหัวใจเป็นแม่

ยามที่ได้ใช้ชีวิตจริง

เปิดเทอม... นักเรียน... ถ่ายรูปสองนิ้ว ตีตสองขน แบบฟอร์มนี้ด้วยนะ...!

วันต่อมา... ...ฉันถ่ายรูปหน้าต ไปสการ์ตนี้ๆ ไม่ใช่สองนิ้ว... ตีตเข้าไปก็จะได้แบบฟอร์มแล้วนะ ไม่ใช่แบบนี้ละนะ

นี่คือ ฮา... นี่รูปสองนิ้ว... นี่รูปหน้าตอยู่ และนี่รูปสองนิ้ว... รูปสองนิ้วนี่!

เข้าใจไปตาย...! ตันโต นต.๒๕๔๙

ธรรม 8 พอทาน

▲ ต่อจากหน้า ๑

ไตรสิกขา คือ สภาธิ ปัญญา หรือ อธิศีลสิกขา อธิจิตสิกขา อธิปัญญาสิกขา คือคนจะต้องสมาทาน จะต้องตรวจศีลตัวเอง แล้วกำหนดศีลของตัวเองให้พอเหมาะ บางคนปฏิบัติศีล ๕ ยาก

บางคนศีล ๕ ได้สบาย อย่างเราจะไม่ฆ่าสัตว์ จะไม่กินเนื้อสัตว์ จะไม่ลักทรัพย์ เราต้องตรวจตราว่า อย่าถือวิสาสะ ข้าวของของคนอื่น อย่าตะแคง เราจะกำหนดให้ตัวเอง ศีลข้อ ๓ ก็ต้องตรวจใจของเราในเรื่องกามว่าไม่ถึงขนาดนั้นขนาดนี้ หรือแม้แต่การพูดจา เราจะไม่พูดปด ไม่พูดหยาบ ไม่พูดส่อเสียด เราก็กำหนดเอาเอง หรือว่าข้อที่ไม่เสพยาไม่ติดอบายมุข แม้จะเป็นโลกธรรม

ในระดับโลก ยศ สรรเสริญ โลกียสุข เราก็จะต้องเรียนรู้ว่าเราคิดอะไร แค่นี้แล้วสมาทานตามความพอเหมาะของตนๆ

ที่จริงพระพุทธเจ้าท่านไม่ได้ตรัสสั่งตรัสเตือน ท่านตรัสถึงขั้นศีลสัมปทาเลย แล้วก็สั่งรวมอินทรีย์ โภชนเมตตตัญญตา ซาครียานุโยคะ สามข้อนี้คือ อปัณณกปฏิบัติทา ต่อจากนั้นก็ป็นสัทธรรม ๗ ฌาน ๔ จากศีลถึง

ฌาน ๔ ทั้งหมดนี้รวมเป็นจรณะ ๑๕ อธิศีล เป็นข้อหลักเลย ไตรสิกขาก็อธิศีล หรือโพธิปักขิยธรรมก็ตามเมื่อเราปฏิบัติโพธิปักขิยธรรม ๓๗ มีสติปัญญา ๔ สัมมปธาน ๔ อิทธิบาท ๔ อินทรีย์ ๕ พละ ๕ โพชฌงค์ ๗ มรรค ๘ ในมรรค ๘ ก็คือ ศีล สมาธิ ปัญญา คือไตรสิกขา

ไตรสิกขาไม่ได้กำหนดเอาแต่คำว่า "ศีล" หมายถึง วาจา กัมมันตะ อาชีวะ "สมาธิ" หมายถึง วายามะ สติ สมาธิ ส่วน "ปัญญา" หมายถึง สัมมาทิฐิกับสัมมาสังกัปปะ ไม่ใช่ไปคิดแบ่งอย่างนั้นเอาเอง จริงๆแล้ว ไตรสิกขาเป็นองค์รวม คนที่มีสัมมาทิฐิมีความรู้ทางปัญญา ปัญญา ก็จะเกลี้ยเข้าไพบหมดเลยทั้ง ๗ ตัว และก็ปฏิบัติเพื่อให้เจริญพัฒนาถึงจิต แม้แต่สังกัปปะ แม้จะปฏิบัติวาจาให้เป็นสัมมาจิตก็ต้องเจริญ จะสำรวจวาจา สำรวมกัมมันตะ สำรวมทุกกรรม การกระทำทุกอย่าง สำรวมไปถึงหลักปฏิบัติอาชีวะต่างๆ สำรวมนั่นเอง คือการปฏิบัติมุ่งตรงไปที่จิต ควบคุมพิจารณาขณะที่เราปฏิบัติทุกวันนี้แหละ เราต้องใช้สังกัปปะเป็นตัวหลัก สังกัปปะจึงมีองค์ธรรมถึง ๗ องค์ คือ ตักกะ วิตกกะ สังกัปปะ อัปปนา พยัปปนา เจตโสถกนิโรปนา วิสัจจนา

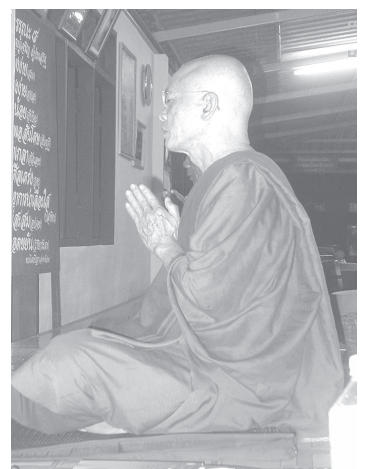
เพราะฉะนั้นเราสำรวจวาจา เราจะพูดแต่เราไม่พูดหรือ ทว่ามันเป็นวิสัจจนาอยู่ในใจแล้ว แต่เรายังไม่พูดออกมา นั่นคือเรามีวิปัสสนาญาณ ญาณของเราจะเห็นจิตของเราทัน จะพูดออกมา ควรหรือไม่ควร มันเป็นกามวิตก

หรือมันเป็นพยาบาทวิตก เป็นวิหิงสาวิตกใหม่ เราจะตรองดูก่อน ถ้าไม่ควร มันเป็นกามนะไม่กามนะ จะไปจับเขาแล้ว หรือว่าจะไปทำอะไร

น่าเกลียดน่าชัง หรือว่าไปเที่ยวค่าเขา ก็ยิ่งแย่เลย จะไปซัดไปด่าไปว่าเขา อะไรที่ไม่ดีเราก็ลด เรียบยังได้ เราห้ามไม่ให้เกิดมิจฉาจา หรือมิจฉากัมมันตะ ๓ มิจฉาอาชีวะ ๕ ก็ตาม นั่นคือเรากำลังปฏิบัติ "ฌาน" กำลังลดนิเวรณ

มิจฉาอาชีวะ ๕ นี้มันจะเป็นขั้นๆ กุหนานี้หยาบ เป็นอาชีวะที่หยาบเกิน จะโกงจะทุจริตอย่างหยาบ แล้วก็หลอกลวงกันเป็นลปนา เราลดละกุหนานี้ ไม่มีลปนา แต่เราก็ดั้งศีลตั้งธรรมของเราไว้ว่าอย่าอยากได้ อย่าอยากหาทางที่จะเอาเปรียบ หรือว่าอยากได้มากเกินกว่าที่ควร ก็อ่านใจของเรา หมายความว่าเรายังมีเลสอยู่ ก็รู้ตน แต่เราไม่ได้ทำ เราก็อ้างเสมออยู่ เราจึงจะลดจริงๆ ให้ได้ ถ้าทำได้บ้าง ไม่ได้บ้าง มันลุ่มๆ ลุกๆ แล้วก็พยายามให้ได้ นั่นคือเนมิตตคตา นั่นแหละ ยังลดละแล้ว ลดละแล้วตัวเอง นั่นแหละ ไม่ใช่ลดละแล้วคนอื่นหรือ ลดละแล้วคนอื่นก็เป็น

กุหนานี้ ลปนาโนน เนมิตตคตา แปลว่า ความเสี่ยง เราอยากได้แต่ทำไม่ได้ ยังทำไม่ได้ ลดได้บ้าง ทำได้บ้างทำได้เก่งขึ้นเรื่อยๆ จนถึงนิปเปตคตา เราแข็งแรงขึ้น สะอาดบริสุทธิ์ได้แล้วเราไม่ทำอาชีวะมิจฉาใดๆเราไม่มีแล้ว จิตใจไม่ได้ขี้โลก ไม่ได้แค้นเคืองไม่ประชดประชัน

ไม่แตกดัน แต่เรายังมอมตนอยู่ในทางที่ผิด ยังอยู่ในกลุ่มคนที่เขายังมิจฉา ทำงานในบริษัทนี้ เราไม่โกงกับเขา เราไม่ร่วมมือกับเขา เราไม่เอาด้วย แต่เราก็อ้างรับส่วนแบ่งส่วนได้จากเขาอยู่ มันก็พลอยทุจริตปนเปไปด้วย อยู่ในวงของเขาทำชั่ว เราอยากจะทำดี เปลี่ยนแปลง จะทำดีอยู่คนเดียว เขาก็จะมองเราเหมือนแกะดำมันไม่บริสุทธิ์ เพราะเรายังมีส่วนรับ ที่ยังไม่สุจริตอยู่ ถ้าบริสุทธิ์แล้ว จะไม่เอาตัวเข้าไปวนวายกับเขา มาทำงานส่วนตัวดีกว่าหรือมาทำงานกับกลุ่มหมู่ที่บริสุทธิ์ แม้จะมีรายได้รายรับอยู่ ยังมีแลกแลก ยังไม่พ้นข้อที่ ๕ ลาภเนลาภังนิชิตังสนตา เราก็อ้างยอมเอาใจมากรอกเอาให้ต่ำกว่าทุน นั่นก็ยังไม่ถึงขั้นสุจริตแห่งสัมมาอาชีวะของพระพุทธเจ้า.

(อ่านต่อฉบับหน้า)

เด็กวัด

นางงาม ร้อยปี

ชื่อ นางลา สายสุด
อายุ ๙๕ ปี
เกิด ก.พ. ๒๔๑๐
ภูมิลำเนา จ. อุบลราชธานี
การศึกษา ป. ๒
สถานภาพ มีบุตร ๓ คน
น้ำหนัก ๖๕ กิโลกรัม
ส่วนสูง ๑๖๐ เซนติเมตร
ประวัติ

เกิดในครอบครัวของชาวนาพ่อแม่มีลูก ๑๐ คน คุณยายเป็นคนพี่ ๕ ปัจจุบันเหลือพี่น้องที่ยังมีชีวิต ๒ คนสมัยก่อนลูกๆ ได้ทำงานช่วยพ่อแม่ทุกคนทั้งทำนาและงานบ้าน คุณยายได้ช่วยทำนา ต่ำข้าว ตักน้ำ ช่วยทำอาหาร การดำเนินชีวิตแบบพอเพียงทั้งทำนา

ทำไร่ฝ้าย สวนผักซึ่งทำแบบปลูกอยู่ปลูกกิน แต่งงานเมื่ออายุ ๑๘ ปี กับหนุ่มบ้านเดียวกันค่าสินสอด ๒๐๐ บาท แต่งงานแล้วยังทำนาอยู่ในหมู่บ้าน จนกระทั่งคุณยายอายุ ๒๕ ปีพ่อแม่เสียชีวิตเพราะไข้มาลาเรีย เลี้ยงลูกเล็กๆ จนลูกเรียนหนังสือจบ ป. ๔ คุณยายได้เดินทางไปทำงานเป็นลูกจ้างที่กรุงเทพฯ ด้วยความขยันที่จะเรียนรู้และกล้าเผชิญกับอุปสรรคจึงได้เป็นเจ้าของร้านอาหารอีสาน สามารถเลี้ยงลูกด้วยการพึ่งตนและไม่แต่งงานใหม่

คุณยายย้ายจากกรุงเทพฯ มาอยู่อุบลฯ ทำกิจการร้านตัดผ้า และเริ่มแสวงหารธรรมะ ในสมัยนั้นหลวงพ่อกำลังตั้ง คุณยายจึงไปปฏิบัติธรรมที่นั่น ท่านสอนว่าฆ่าสัตว์บาป คุณยายจึงเลือกปลาตายมาทำอาหาร มีความศรัทธาต่อศาสนาจนได้ซื้อที่ดินถาววัดสร้างวัดหนองมะนาว สาขาวัดป่าพง อ. เมือง จ.อุบลฯ

★ เข้าโศก

ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีเพื่อนมาชวนไปร่วมงานปลูกเสกที่ศรีษะโศก ได้ยินคนพูดว่าพระที่นั่นเป็นคอมมิวนิสต์ คุณยายจึงคิดจะกลับบ้าน เพื่อนของยายพาไปคุยกับญาติธรรม ได้เข้าใจความจริงจึงอยู่ต่อและได้ฟังธรรมของท่าน ก็เข้าใจมากขึ้น การปฏิบัติธรรมระยะแรกทุกข์กับเรื่องกิน ไม่แน่ใจว่ากินมังสวิรัตินเดียวจะกินอย่างไรมาบ้านก็มักกินผักลวกกับน้ำพริก เอาถั่วเหลืองมาต้ม จึงมาศึกษาวิธีทำอาหารกับคุณยายสิบุญ กินอาหารเจก็ยังไม่รู้สึกลึกลับ เนื้อสัตว์อยู่ ประมาณ ๑ - ๒ ปี อาการจึงหายไป เพราะรู้สึกกลัวไม่อยากกิน อายูราวๆ

๕๐ กว่าๆ มาร่วมกิจกรรมกับญาติธรรมกลุ่มอุบลฯ เรื่อยมา พร้อมทั้งไปร่วมงานสำคัญของชาวโศก

★ ขุมขนบุญนิยม

คุณยายอยู่วัดป่าคำของหลวงพ่อธรรมชาติ ได้ข่าวว่าจะมีการสร้างบ้านราชฯ ปี ๒๕๓๖ มีการประชุมที่บัวบูชา คุณยายมาสำรวจที่ปี ๒๕๓๗ จึงขอลาจากหลวงพ่อธรรมชาติ มาอยู่บ้านราชฯ อยู่กับกลุ่มดาว นอนที่ตะแควริมมูลกับคุณยายหลายคน ช่วงนั้นทำครัวช่วยกัน แม้ไม่สบายแต่ใจสู้ ผู้อายุยาวช่วยกันเก็บผัก หาหน่อไม้ ช่วยกันปลูกต้นไม้ เมื่อมีบ้านได้ทำสวนผักรอบๆ บ้าน คุณยายบอกว่าอยู่ชุมชนมีความสุข ประทับใจลูกหลานที่ทุกคนอยู่ชุมชนแล้วเจริญพัฒนาตนเองขึ้น ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ได้กลับไปอยู่บ้านกับลูกๆ ไปดูแลญาติที่ป่วย เมื่อถึงช่วงเข้าพรรษาคุณยายจะมาอยู่วัดทุกปี คุณยายบอกความต่างของญาติทางโลกกับทางธรรมว่า ความเอาใจใส่ของลูกหลานที่บ้านกับที่วัดจะต่างกัน ที่บ้านคุณยายอยู่แล้วทุกข์ใจ เมื่อกลับมาเข้าพรรษาปีนี้คุณยายตั้งใจจะอยู่วัดเลย

★ มรรคผล

คุณยายบอกว่าแม่ตายแล้วเกิดมาใหม่ก็จะกินอาหารมังสวิรัตินี้ มันใจว่าทำเรื่องนี้ได้มันคงและทรัพย์ที่ติดตัวอีกเรื่องคือ ตั้งแต่เกิดมาคุณยายไม่เคยเกียจคร้านตั้งแต่เด็กมาไม่เคยปล่อยเวลาอย่างไรสาระ ทำงานตลอด โจทย์ที่สำคัญคุณยายบอกว่าเรื่องลูก เพราะเลี้ยงลูกคนเดียว หลังจากที่พักบ้านเสียชีวิตจึงยึดลูกไม่ทำตามที่คาดหวังจะน้อยใจ ทุกข์มากก็จะร้องไห้ แต่คุณยายได้เห็นพ่อท่านเป็น

ตัวอย่างเรื่องที่ท่านเบิกบานไม่โศกเศร้า ตอนนี้ทำให้กับลูกเต็มที่แล้วจึงคลายใจและตั้งใจจะอยู่วัดตลอด

★ ทุกวันนี้

ทุกวันจะนั่งข้าวเหนียวใส่บาตร ลูกหลานฐานโรงครัวจะนำงานเช่น ปอกหอมกระเทียม ปอกเห็ด มาให้ทำที่บ้าน คุณยายบอกว่ามีความสุขที่ได้ทำงานทุกอย่างตามแรงทำได้ แม้เคยผ่าตัดไปทำงานตามฐานไม่ได้ก็ทำที่บ้าน

★ ผาก

จากบทเรียนของชีวิตที่ผ่านมาคุณยายได้คำตอบว่า ตนเองเป็นที่พึ่งแห่งตน จะมีชีวิตที่มีความสุขจะต้องลดละเพื่อให้จิตใจสบาย มีกิเลสหมดแล้วมันหนักใจ มาอยู่วัดฝึกจิตใจ ทำใจให้เบิกบาน พยายามทำ ๗ อ. ให้ดี หมั่นอ่านหนังสือธรรมะ อยากให้คนรุ่นหลังขยันตื่นแต่เช้า เพื่อชีวิตจะได้ไม่รับแรงคนที่ยังห่วงลูกห่วงหลาน ถ้าเลี้ยงจนเขาได้ทำงานพึ่งตนเองได้แล้ว ถ้าเขาอยากดีเขาจะทำตัวเองหรือถ้าไม่อยากดีก็เป็นเรื่องของเขา อายุมากแล้วมีหน้าที่ทำแต่เรื่องจิตใจของตัวเอง ชีวิตที่อยู่กับธรรมะอ่านหนังสือธรรมะคอยพิจารณาให้ลึกซึ้งไปเป็นการฝึกฝนใจก่อนตาย เสียหายที่แก่แล้วต้องต่อสู้กับทุกข์ของกายขันธ์ ประทับใจผู้อายุยาวที่อยู่ร่วมกันเข้าใจกัน เหมือนลูกแม่เดียวกัน ความเบิกบานของจิตใจจากการที่เราลดกิเลสได้ ปฏิบัติธรรมมีความสุขเป็นความสุขที่อยู่ลึกๆ คนที่มาอยู่วัดในตอนเช้าร่างกายแข็งแรง ขยันทำงานเต็มที่ ได้สะสมบุญเต็มๆ เป็นบุญแก่ชีวิต

ทั้งห้องธรรมยา

วันผลงานนิทรรศการเศรษฐกิจพอเพียงเฉลิมพระเกียรติ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ขอเชิญร่วมรับเสด็จ
สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
 เสด็จฯ เป็นองค์ประธานในพิธีเปิดงาน
มหกรรมเศรษฐกิจพอเพียง
เฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ ๖๐ ปี
 Exposition on Sufficiency Economy:
 The 60th Anniversary Celebrations of HM's Accession to the Throne
วันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เวลา ๑๖.๓๐ น.

ขอเชิญ
 ❖ พบกับงานที่รวบรวมสาระทางการเกษตรรอบด้าน เพื่อชีวิตที่พอเพียง ❖
 ตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
 ❖ ร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ และชมนิทรรศการ ❖
 "แลกเปลี่ยน เรียนรู้ วิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง"
 ❖ เลือกซื้อสินค้าทางการเกษตร ❖
 ❖ เพลิดเพลินกับการแสดงและความสนุกสนาน ❖
 ในรูปแบบ Edutainment บนเวที

วันที่ ๒๕-๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙
ณ พิพิธภัณฑ์การเกษตรเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี
 (วันที่ ๒๖-๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เริ่มงานเวลา ๐๙.๓๐ น. เป็นต้นไป)

ใบสารภี ใบมะขามแขก ใบมะกอก ใบมะดัน ใบโพธิ์ ใบไทร ใบกล้วย ดอกบัวหลวง ดอกเข็ม เจ้าหน้าที่ที่ดูแลก็มองเราอย่างสงสัยว่า เราจะเก็บไปทำไม

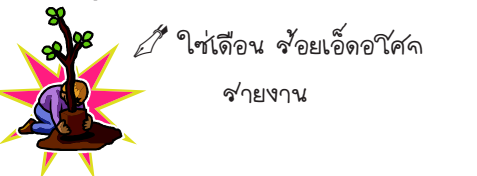
หญ้าก็เป็นอีกอย่างหนึ่ง ที่เราหาง่ายในบริเวณนั้น และเจ้าหน้าที่ก็ไม่ได้สนใจเหมือนใบไม้ จึงทำให้เราเก็บได้อย่างเต็มที่ ซึ่งมีทั้ง หญ้าคา หญ้าแพรก หญ้าหวาย หญ้าดอกขาว หญ้าไทร ฯลฯ

ผู้ที่มาเข้าชมงานมาดื่มน้ำสมุนไพรของเราและรู้ว่าใบไม้และหญ้าต่างๆ ที่อยู่ต่อหน้าเขานี้แหละ คือน้ำสมุนไพรที่เขากำลังดื่มนั่นเอง ความมุ่งมั่น ความสงสัย ความสนุกสนาน ปนเสียงหัวเราะ ความไม่เคย

การตั้งคำถาม การฟังอย่างตั้งใจ การนั่งลงและจดวิธีการทำ การพูดคุยกระแฉะ กระแหยงสนุกสนานกับเพื่อนที่มาด้วยกันว่า เรากำลังจะเป็นควาย บางคนนั่งรถเข็นเข้ามาเพราะเดินไม่ได้ เมื่อได้ฟังและดื่มน้ำสมุนไพร ถึงกับควักเงินจากกระเป๋าให้เราเป็นธนบัตรใบละร้อยหลายใบ และบอกเราว่า "ประทับใจ ไม่เคยได้ยินอย่างนี้มาก่อน ไม่เคยรู้เรื่องการดูแลสุขภาพเลยกินแต่ของมัน ของหวานจนตัวเองเป็นเบาหวาน และกระดูกเสื่อมเดินไม่ได้"

เราสังเกตว่าเขาพูดอย่างน้อยใจลูกๆ จนทำให้ลูกสาวที่เป็นคนเข็นรถให้แม่ ทำเหมือนจะร้องไห้ เราจึงพูดตัดบทว่าเราอยากให้ทุกคนมีความสุขที่ดี ให้ทุกคนทำเอง ทำได้เองที่บ้าน ช่วยเหลือตนเองได้เราก็ภูมิใจ เราไม่ต้องการเงินเลย แล้วเราก็นำเงินคืนให้ลูกสาวของเขาและพ่อแม่ของเขากลับไป และก็มี ความประทับใจอีกมากมายที่บรรยายไม่หมดตลอด ๕ วันที่เราได้พบกับผู้คนหลายร้อยหลายพันคน บางคนเขาอยู่กรุงเทพฯ แต่เขาก็ไม่รู้จักสันติอโศกเลย เมื่อเขาได้รู้จักกับเรา เขาก็กับพูดว่าคนที่เสียสละ โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนยังมีอยู่หรือ เขาจะหาโอกาสมาเยี่ยมให้ได้ และเขาก็ซื้อหนังสือกลับไปมากมาย

ชาวร้อยเอ็ดอโศก จะขอทำงานรับใช้พ่อท่านและรับใช้ศาสนาตลอดจนชาตินี้และทุก ๆ ชาติ

เมื่อวันที่ ๒๔ ก.ค. ๒๕๔๙ ชาวชุมชนร้อยเอ็ดอโศก เดินทางมาประชุมร่วมกับเครือข่ายของชาวอโศก และหมอดินอาสาทั่วประเทศ ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งจัดโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่องเกี่ยวกับโครงการที่ชาวอโศกจัดอบรมให้กับเกษตรกรที่ผ่านมาและถัดไปอีก ๑ วัน คือวันที่ ๒๕ ก.ค. ๒๕๔๙ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดงานนิทรรศการเศรษฐกิจพอเพียงเฉลิมพระเกียรติ ซึ่งจัดติดต่อกันถึง ๖ วัน จนถึงวันที่ ๓๐ ก.ค. ๒๕๔๙ ที่บริเวณพิพิธภัณฑ์เฉลิมพระเกียรติ ต.คลองหลวง จ.ปทุมธานี เครือข่ายของชาวอโศกที่มีเวลาได้เข้าร่วมจัดนิทรรศการและออกร้าน ในครั้งนี้ มีดังนี้ คือ

- มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน
- ชุมชนสันติอโศก กรุงเทพฯ
- ชุมชนศิระอโศก จ. ศรีสะเกษ
- ศูนย์เรียนรู้ชุมชนอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (วังน้ำเขียว) จ.นครราชสีมา

ส่วนชาวชุมชนร้อยเอ็ดอโศก ที่เดินทางมาทั้งหมด ๕ คนไม่ได้ตั้งใจมาก่อนว่าจะเข้าร่วมจัดนิทรรศการในครั้งนี้ เพียงแต่เดินทางมาประชุมและเรียนรู้วิธีการทำปุ๋ยอย่างครบวงจรจากส่วนกลางเป็นจุดประสงค์หลัก แต่เมื่อมีงานต่อเนื่อง สมาชิกจึงมีมติร่วมกันว่า "ไหนๆการเดินทางในแต่ละครั้ง ก็เสียค่าใช้จ่ายมาก เมื่อได้มี

โอกาสช่วยงานส่วนกลาง ก็ไม่น่าจะเสียโอกาสนั้นในการสร้างบุญกุศล ถึงไม่ได้เตรียมพร้อมแต่เราก็มีแรงงาน ช่วยแบ่งเบาภาระเล็กๆ น้อยๆ ให้กับหมู่กลุ่ม ซึ่งน่าจะดีกว่าการรีบเดินทางกลับ

ชาวร้อยเอ็ดอโศก จึงขอขอบคุณทุกท่านที่ทำให้เราได้ช่วยงานเล็กๆ น้อยๆ ช่วยขายหนังสือ ซึ่งในงานนี้คุณอาฟองบุญถึงกับพูดว่า "ไม่เคยมีงานไหนที่หนังสือของเราขายได้ดีอย่างนี้ คนที่มาชมงานสนใจมากและซื้อกลับไปอ่าน"

กระทั่งวันสุดท้ายที่เรานำหนังสือมาจำหน่าย เหลือเพียงไม่กี่เล่ม การสาธิตการทำปุ๋ย ก็น่าสนใจไม่แพ้กัน อาเคียงจนถึงต้องหลบเข้าไปใต้โต๊ะ เพื่อไม่ให้ผู้ที่มาชมงานเห็น ซึ่งเขาจะสนใจและรับเราให้เราแนะนำและสาธิตให้ดูตลอดเวลา ส่วนอาหาร ชาวร้อยเอ็ดอโศก ขอขอบคุณพี่น้องที่ทีมงานร้านอาหารมังสวิรัต จากเครือข่ายวังน้ำเขียวทุกคนที่ทำให้เราได้รับประทานอาหารอร่อยๆ ตลอด ๕ วัน ซึ่งเราไม่มีโอกาสได้ไปช่วยงานเลย เพราะจุดนิทรรศการอยู่ห่างกัน เราจะถูกจัดให้อยู่ใกล้กับการสาธิตปุ๋ย และจำหน่ายหนังสือ

ส่วนที่เรานึกไม่ถึงและประหลาดใจมากสำหรับงานนี้ก็คือ การจัดนิทรรศการเรื่องสมุนไพรและผักป่าตามธรรมชาติของชุมชนร้อยเอ็ดอโศก ที่นำโดยคุณพ่ออุทัย สุทธิประภา ซึ่งเราคิดว่าแม้แต่ในชาวอโศกที่เข้าใจสมุนไพร และผักป่าตามธรรมชาติได้ดีมากและดีกว่าชาวบ้านทั่วไป

ยิ่งสำหรับชาวกรุงเทพฯ แล้ว ก็ยิ่งจะห่างไกลกันมากที่จะกล้าดื่มน้ำสมุนไพร ที่เราทำให้เห็นและค้นสดๆ ให้เห็น นำต้นไม้มที่เกิดบริเวณนั้นมาทำให้เห็นกันต่อหน้าต่อตา น้ำตาลก็ไม่ใส่ จนบางคนกระเซ้าเราว่าเป็นน้ำดื่มของพระฤๅษีสสมัยพุทธกาล แต่ผิดคาด เราต้องดื่มน้ำละ ๒ หม้อ เบอร์ ๕๐ และต้องดื่กให้เองเพื่อไม่ให้หมดเร็ว ให้ดื่มน้ำไม่เกินคนละครึ่งแก้ว และหลังจากผ่านไป ๑ วัน เช้าวันต่อมาคนที่เคยมาดื่มน้ำในวันแรก ซึ่งเป็นพ่อค้าแม่ค้าที่มาออกร้านหรือแม้แต่ยามรักษาความปลอดภัย ก็มานั่งรอเพื่อดื่มน้ำในตอนเช้า และมีญาติธรรมของเราได้นำนักวิชาการและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับป่าไม้มาแวะดู และนำน้ำสมุนไพรของเราใส่ขวดกลับบ้าน ซึ่งจะมีจุดประสงค์อย่างไร เราก็ไม่อาจรู้ได้ แต่ด้วยวิชาความรู้และประสบการณ์ ประกอบกับการทำงานที่เราต่างยึดแนวทางตามคำสอนของพ่อท่านทำให้เราได้มั่นใจว่า สิ่งที่ทำลงไปจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมและไม่มีอะไรแอบแฝงที่จะนำมาเพื่อประโยชน์ ต่อตนเองเลย

หลังจากตอนเย็น ชาวร้อยเอ็ดอโศก บางส่วน ก็จะนอนเฝ้าบริเวณนิทรรศการอีกส่วนหนึ่งก็กลับบ้านนอนที่สันติอโศก ตอนเช้าก็เดินทางไปแต่เช้า แวะซื้อยานางไบเตย และมะพร้าวอ่อนที่ตลาดไท ส่วนสมาชิกที่นอนที่นิทรรศการ ตื่นเช้าก็จะเก็บใบไม้ที่อยู่ในบริเวณที่จัดงาน ซึ่งมีให้เลือกไม่มากนักเพื่อจะนำมาตำร่วมกับใบย่านาง ไบเตย และน้ำมะพร้าวอ่อน ใบไม้ที่เราหาได้บริเวณนั้นก็ยังมี อาทิ เช่น ใบประดู่

ต่อจากหน้า ๑

● พ่อท่านให้โอวาท ชมร.

ก่อนวันงานบุญที่ชมร.เชียงใหม่ มี ญาติธรรมมาช่วยเตรียมงานกันหนาตา ยิ่ง วันงานก็ยังมีญาติธรรมมาร่วมงานบุญนี้ เพิ่มมากขึ้น

การจัดงานครบรอบวันเกิดของชมร.ช.ม. ในครั้งนี้ แตกต่างจากทุกครั้งที่ผ่านมา เพราะแต่ก่อนทางชมร.เชียงใหม่ จะ นิมนต์ให้พ่อท่านกล่าวให้ศีลให้พรทาง โทรศัพท แต่ครั้งนี้ทันสมัยกว่าทุกครั้ง เพราะเห็นภาพด้วย และยังมีการถ่ายทอด ทางอินเทอร์เน็ตไปยังชุมชนบุญนิยมต่างๆ ของชาวโอ๊ต รวมถึงถ่ายทอดไปต่างประเทศได้อีกด้วย

พิธีกรรมงานบุญครั้งนี้ทางชมร.เชียงใหม่ เริ่มแจกอาหารฟรี แก่ลูกค้าที่มาบริโภคภายในร้าน ร้านค้าชุมชนภูผาฯ ก็เปิดแจกฟรี เช่นเดียวกัน แต่จะจำหน่ายสำหรับลูกค้าที่ ซื่อกลับไปรับประทานที่บ้าน

เวลา ๐๕.๐๐ น.เป็นเวลาสำคัญเช่น ทุกปีในวันนี้ ผู้รับใช้ชมร.เชียงใหม่ คือ นางบัวดาว พรหมเลิศ พุดรายงานบรรยากาศ ของชมร.เชียงใหม่ ให้พ่อท่านได้รับทราบ โดยเฉพะนโยบายเน้นการใช้ผักป่า ผักพื้นบ้าน มาทำอาหารจำหน่าย เพื่อสุขภาพที่ดีของผู้บริโภค และได้พัฒนาราคาจำหน่าย อาหารจากราคาค่าสุดจางละ ๘ บาท ลด ราคาลงเป็นจางละ ๕ บาท

จากนั้นพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ได้ให้ โอวาท เนื่องในวันสำคัญของชมร.เชียงใหม่ ในวันนีว่าเป็นความเจริญของชมร.เชียงใหม่ ที่สามารถพัฒนาร้านค้าตามแนวพหุมิติขัย บุญนิยมได้มากยิ่งขึ้น และชื่นชมการใช้ พืชผักพื้นบ้านมาทำอาหารจำหน่ายให้ลูกค้า ว่าเป็นเรื่องที่ดีและชี้ว่า ในขณะทีทั่วโลก ประสบปัญหาน้ำมันแพง สินค้าต่างๆ ขยับ ราคาสูงขึ้น แต่ชมร.เชียงใหม่ สามารถลด ราคาอาหารจาก ๘ บาทเหลือ ๕ บาทได้ ถือว่าเป็นความเจริญ แม้จะมีรายได้ลดลง เราก็ยังอยู่ได้ ทำงานเสียสละต่อไปได้ โดย เราไม่ได้ทำงานเพื่อมุ่งเงิน เพราะเงินมิใช่ สารหรือเป้าหมายของการพัฒนาหรือ ความเจริญ ซึ่งทางโลกจะทำได้ยาก เพราะ ตัวกิเลสในคนมันไม่ยอมแต่เราเน้นที่เกิต คนได้เสียสละ ได้ตัดกิเลสมากขึ้นเป็น ความเจริญที่แท้จริงนั้นควรรักษาไว้ให้ยืนยาว และเจริญยิ่งขึ้นต่อไป

ขณะที่พ่อท่านให้โอวาทซึ่งเปรียบดั่ง การให้ศีลให้พรกับญาติธรรมที่นั่งฟังอยู่ใน ห้องจางแน่นขนัด โดยผ่านทางอินเทอร์เน็ต ซึ่งเห็นทั้งภาพและเสียงสดๆ ทีถ่ายทอด

ตรงจากบ้านราชฯเมืองเรือ ผู้สื่อข่าว สังเกตเห็นว่า ญาติธรรมมีความตั้งใจฟัง กันนึ่งสงบจนสัมผัสได้

หลังจากพ่อท่านให้โอวาทแล้ว สมณะ จากพุทธสถานภูผาฟ้า น้ำ จำนวน ๑๓ รูป นำโดย อ.๒(สมณะร่วมเมือง ยุทธวโร) ซึ่ง ทางชมร.เชียงใหม่ได้นิมนต์ลงมาจางคอย เพื่อทำบุญ ได้แสดงธรรมต่อรูปละประมาณ ๒-๓ นาที เป็นอันเสร็จพิธี

ผู้สื่อข่าวได้สัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับ งานดังนี้

* นายทองไท เจนชัย ช่างเทคนิคที ปรุมโอ๊ต ซึ่งได้ประสานงานกับคุณมด (ถึงดิน)ทีราชธานีโอ๊ต ถ่ายทอดสดพ่อท่าน ให้โอวาท บอกกับผู้สื่อข่าวว่า “การถ่ายทอด โอวาทของพ่อท่านครั้งนี้ เป็นระบบวิดีโอ สปรีมมิง(Video Spreaming) โดยใช้ อินเทอร์เน็ตในการถ่ายทอดสด ช่วงแรก เสียงโทรศัพท์ไม่ชัดเจน มีปัญหาติดขัดบ้าง แต่ก็แก้ปัญหาได้ โดยประสานกับทางคุณ มดและคุณเมืองหิน ซึ่งการถ่ายทอดสดครั้งนี้ ได้ส่งไปยังชุมชนบุญนิยมถึง ๑๕ แห่งด้วยกัน ได้แก่ ชุมชนคอดอยรายปลายฟ้า จ. เชียงราย, ชมร. เชียงใหม่, สีม้าโอ๊ต, ศาสี โอ๊ต, สันตือโอ๊ต, ปรุมโอ๊ต, วังน้ำเขียว,

ลูกค้ามาซื้อพืชผักไร้สารพิษแบบเหมาหลาย ราย แม้เราจะแจกอาหารฟรีให้รับประทาน ในร้านได้อย่างเต็มที่ก็ตาม ผักกาดนา ผัก แพรแดง ถูกลูกค้าเหมาซื้อไป ลำไยจางสวนใหม่ของชุมชนภูผาฯ ก็ถูกลูกค้าเหมา ไปหมด ๒ ถาดเลย”

* สมณะดินไท ธาณิโย “ปีนี้มีกร ถ่ายทอดสดโอวาทจากพ่อท่านทั้งเสียงและ ภาพทำให้ญาติธรรมตั้งใจฟังกันดี มีญาติ ธรรมของชุมชนของชาวโอ๊ตมาร่วมงาน หลายแห่งดูน่าอบอุ่น ชมร.เชียงใหม่ขาย จางละ ๕ บาทได้ ทำให้พ่อท่านสามารถไป พุดยืนยันความเป็นจริงของระบบบุญนิยมได้ ว่า มิใช่ทฤษฎีลอยลม หรือเรื่องเพื่อฝืน งานวันนีดูกระชับดี ควรรักษาแนวนี้ไว้ และ ประทับใจญาติธรรมทีมาร่วมงานต่างนำพืช ผักพื้นบ้านติดไม้ติดมือมาบริจาคให้กับชมร. เชียงใหม่ คุณฟ้าจางก็มาร่วมงานวันนีและ ปวารณาให้พวกเราไปพักและทำประโยชน์ที บ้านพืชผักซึ่งอยู่ติดกับบ้านเห็ดได้ตาม สะดวก”

ผู้สื่อข่าวโอ๊ตก็ประทับใจทีผู้ทางน เสียสละขายอาหารราคาค่าสุดจางละ ๕ บาท (ข้าว + กับข้าว ๑ อย่าง) และผู้ทีมาร่วมงาน ต่างก็มาเสียสละเช่นกัน □

● ทักขิณโศกจัดงานฯ

☆ บรรยากาศทั่วไปภายในงาน
 เนื่องจากการจัดงานคราวนี้มีการบรรจุ การประชุมประชุมประจำเดือนของ ๓ องค์กร คือ พรรคเพื่อฟ้าดิน, สถาบันบุญนิยม, เศรษฐกิจบุญนิยม ไว้เป็นหลักในการจัดงาน สมาชิกภายในของชาวโศกส่วนใหญ่ที่ไปร่วมงานนี้จึงเข้าร่วมการประชุม ซึ่งมีถึง ๓ นัดและแต่ละนัดก็มีเรื่องที่ต้องร่วมรับรู้รับฟังและรายงานไม่น้อยทีเดียว ขอยกตัวอย่างการบางประการของแต่ละประชุม ดังนี้

☆ **ประชุมพรรคเพื่อฟ้าดิน**
 -หัวหน้าพรรค เล่าบรรยากาศทั้งในและนอกรายการ การได้ไปออกรายการหมายเหตุประเทศไทย ช่อง ๑๑ เมื่อวันที่ ๔ ส.ค.๕๕ ให้สมาชิกฟัง(ได้รับการตอบรับอย่างดี)

-การรายงานการดำเนินงานประจำเดือนของแต่ละสาขา ซึ่งจะเห็นได้ว่าแต่ละสาขามีการดำเนินงานทางการเมืองกันอย่างจริงจังต่อเนื่องและมีผลต่อสมาชิกและประชาชนในทางที่ดีอย่างแท้จริง

☆ **ประชุมสถาบันบุญนิยม**
 -ที่ประชุมมีมติเอกฉันท์ว่า ศูนย์อบรมบุญนิยมทุกศูนย์ ขอหยุดการอบรมเกษตรกรในโครงการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หลังจากเดือนสิงหาคมนี้ไว้ก่อน จนกว่าเหตุการณ์บ้านเมืองจะเรียบร้อย ที่ประชุมจึงจะพิจารณาอีกครั้ง

-การอบรมให้เน้นวิถีวัฒนธรรมชาวโศกให้เข้มข้น เช่น การถอดรองเท้า, การทานมังสวิรัต ๒ มื้อบริสุทธิ์ไม่จิบไม่มีน้ำเปรี้ยว น้ำหวาน ไม่มีเบรคนอกมือ เน้นเรื่องศีลธรรม ย้าละอบายมุข อดุรุวัของชีวิต

☆ **ประชุมเศรษฐกิจบุญนิยม**
 -ทางด้านเศรษฐกิจ การค้าพาณิชย์ของชาวโศกจะมีความเป็นสาธารณโภคีมากขึ้น เช่น การรวมเป็นหนึ่งเดียวกันของ ๓ บริษัท คือ พลังบุญ, แต่ชีวิต, ขอบคุณ ซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการรวมอยู่ เช่น คณะกรรมการจัดซื้อซึ่งก็เป็นตัวแทนของแต่ละบริษัทส่งมา

ในงานนี้มีรายการพิเศษหลายรายการเช่น ภาคเย็น ๔ ส.ค.เอื้อใจอุ้มกับพ่อท่าน มีสมาชิกร่วมอุ้มมากกว่า ๑๕๐ คนทั้งๆ ที่ฝนโปรยปรายไม่ขาดสาย, ๕ ส.ค. ภาคท้าวตริเข้าแสดงธรรมโดยพ่อท่านซึ่งได้นำบทความที่มีคนเขียนว่าโลกจะเจอบิกกุดในปีพ.ศ.๒๕๕๕ ว่าอาจเจอบิกกุดใน ปีพ.ศ.๒๕๕๕ (รายละเอียดคงต้องติดตามหาอ่านเพิ่มเติมเอง) แต่พ่อท่านก็ไม่ได้วิเคราะห์หรือวิจารณ์อะไรเพียงแต่อ่านให้ฟัง, ภาคก่อนฉัน ระหว่างที่พ่อท่านกำลังแสดงธรรมอยู่นั้นก็ต้องหยุดเพื่อกล่าวต้อนรับคณะพระนิสิตนักศึกษานานาชาติ จาก อ.สะเดา

จ.สงขลา ที่มาขออุ้งงานกสิกรรมไร้สารพิษ และเยี่ยมชมศึกษาวิถีชีวิตชุมชนพุทธแบบโศก ซึ่งมีพระ(มหานาน)ประมาณ ๓๐ รูป ภิกษุณี ๕ รูป สามเณร ๕ รูป ฆราวาสประมาณ ๑๐ คน(๕๐%เป็นชาวต่างชาติ) จึงต้องสื่อสารกันด้วยภาษาอังกฤษโดยมีคุณกุลยา เป็นล่ามคอยแปล)รายการภาคบ่ายจึงต้องเป็น ๒ เวที คือ เวทีประชุมและเวทีพระนิสิตพบพ่อท่าน(ใช้เวลา ๒ ชั่วโมงกว่าๆ) ภาคเย็นรายการบันเทิงแบบกันเองๆ ก็ได้หัวเราะ สนุกสนานท้องคืดท้องแข็งกับการผลัดเปลี่ยนการแสดงของตัวแทนของแต่ละชุมชนที่ไปร่วมงานครั้งนี้ ๖ ส.ค. ภาคท้าวตริเข้า แยกเป็น ๒ เวทีคือเวทีใหญ่ประชุมโดยพ่อท่านเป็นประธาน และอีกเวที สำหรับญาติธรรมและนักเรียนมัธยมฯ(ประมาณ ๒๐ คน), นักเรียนประถมฯ(ประมาณ ๑๕ คน) นำท้าวตริเข้าแสดงธรรมโดยท่านสันตจิตโต ท่านสังข์เปโม และท่านปุรณโกโร นักเรียนฟังธรรมอย่างสนุกสนาน ร่าเริง

ทั้ง ๒ วันของการจัดงานมีโรงบุญมังสวิรัตเปิดบริการอย่างเต็มที่ตั้งแต่ ๑ โมงเช้า เว้นวรรคช่วงฟังธรรมก่อนฉัน จากนั้นก็แจกทั้งวัน รายการอาหารที่ได้สมาชิกทุกคนไม่พลาดก็คือผลไม้เมืองใต้อันมีมากมายมหาศาลทีเดียว กินกันก็ยังไม่หมดเมื่อถึงวันกลับใครที่มีรถมากันเองจะต้องบรรทุกผลไม้กลับแต่ละชุมชนกันทุกคันเลย

☆ **ความรู้สึกและข้อเสนอแนะ**
คุณศีลตะวัน ตัวแทนเจ้าภาพในพื้นที่
 “รู้สึกประทับใจพ่อท่านมากได้ฟังธรรมดีใจและขอขอบคุณญาติธรรมทุกคนที่มาในงาน ออบอุ้มใจมาก ไม่เหน็ดเหนื่อยในการเตรียมการต้อนรับอะไร แต่ก็ขอกอภัยในส่วนที่ต้อนรับไม่เต็มที่นัก หลายส่วนไม่สะดวกเพราะมีฝนตกชุก”

คุณศีลดิน จากปฐมโศก
 “เมื่อเดินทางมาร่วมงานนี้ก็ได้อาศัยจังหวะแวะบ้านเยี่ยมคุณแม่ด้วยดีใจที่คุณแม่มาในงานนี้ด้วย ได้พามากราบพ่อท่าน

ได้พบญาติธรรมทางใต้ซึ่งเคยร่วมงานกันมาก่อนก็รู้สึกดีใจที่ทุกคนก็ยังมุ่งมั่นในทางธรรมอย่างเหนียวแน่นอยู่”

คุณแห่งไท จากสวนต่างฝัน
 “ส่วนใหญ่อยู่ในบรรยากาศประชุมก็ได้เน้นย้ำแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ทำนาทำไร่และเห็นเป็นทางออกทางนี้ทางเดียวเท่านั้นคือการปฏิบัติธรรมและปฏิบัติตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง”

สามเณรธรรมศรัย กัญจนดุลย์ นิสิตจากวิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ อ.สะเดา จ.สงขลา

“รู้สึกสบายใจดีมีธรรมชาติร่มรื่นดีมากกับการได้ฟังคำสอนของท่านพระอาจารย์ (พ่อท่าน) ก็ได้แง่คิดเปรียบเทียบการปฏิบัติของที่นี่กับที่อื่นๆ ที่ได้ไปศึกษามาเห็นว่าแนวการปฏิบัติของที่นี่เรียบง่ายและโดยเฉพาะเรื่องการปลูกอยู่ปลูกกินรู้สึกดีมาก”

สามเณรบุญธรรม พิมพ์พล นิสิตฯ
 “รู้สึกได้เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างที่ไม่เคยได้ยินมาก่อน ประทับใจบรรยากาศของชุมชนและรู้สึกว่า วิธีการปฏิบัติแบบสังคโมโศกเป็นวิธีการแก้ปัญหาสังคมไปได้หลายประการในขณะที่เดียวกัน เช่นในแง่เศรษฐกิจที่มีการกินอยู่แบบง่ายๆ ไม่ฟุ่มเฟือย การอยู่บ้านหลังเล็กๆ”

ภิกษุณีเหยาเพย นิสิตฯ
 “มาครั้งแรก พอได้ฟังท่านอาจารย์รู้สึกนับถือ ฟังท่านก็เข้าใจบ้างแต่ยังไม่ทั้งหมด เห็นปลูกผักมาก รู้สึกชอบใจและ

ภิกษุณีชิงหยวน กำลังตักอาหาร

ภิกษุณีเหยาเพย กำลังพิจารณาอาหาร

สบายใจมาก อาหารอร่อยมาก ถ้ามีโอกาสจะมากอีก”

ภิกษุณีชิงหยวน นิสิตฯ
 “พูดไทยยังไม่ได้เลยเพราะเพิ่งมาได้เดือนเดียว รู้สึก very good. Thank you for everything.”

ด.ญ.ศรัณญา ขอบทำกิจ (ปัด) ร.ร.บ้านนาตาเย็น อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช
 “เป็นครั้งแรกที่ได้มา สนุกดีค่ะ ได้เห็นหมู่บ้านแปลกๆ หนูไม่เคยเห็นมีแต่คุณครูเล่าให้ฟัง และได้ฟังหลวงพ่อดำเนินท่านให้ฟังสนุกค่ะ ได้ตื่นแต่เช้าและของกินเยอะดี หนูไม่เคยกินเจมาก่อน แต่ก็กินได้เป็นบางอย่าง ก็อร่อยดีค่ะ” ◆

ดีใจที่ได้พบพ่อท่าน

ล่องน้ะเบียน

ท่องอ้อม การประชุมที่ราบรื่น

8 2

อดีตนายอำเภอถ่ายทอดร่วมกับชาวชุมชน

อายุ ๓๐...กับ พระยาที่ ๓๖

พระราชที่ ๓๖ ที่ราชธานีโศกมีที่ให้ พ่อท่านได้เดินบริหารกายได้อย่างสะดวกสบาย อากาศก็สดสะอาด วันไหนที่จะเดินเร็วๆ ๑ ช.ม. พ่อท่านจะยึดคลายเส้น ๕ นาทีก่อน เดินวันต่อมาถึงสลับด้วยการยึดคลายเส้นอย่าง เดียว ๑ ช.ม. วันศุกร์ทำการล้างพิษไล่ไส้ใหญ่ ด้วยน้ำกาเพแทนบริหารกาย การดูแลสุขภาพ เช่นนี้พ่อท่านทำมาเป็นปีแล้ว

ผลจากอิทธิบาท ทำให้การตรวจสุขภาพ ล่าสุด(๓ ส.ค.) ที่โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ คุณหมอผู้เชี่ยวชาญถึงกับกล่าวชมว่าการทำงาน ของหัวใจพ่อท่านแข็งแรงดีมาก ราวกับ คนอายุ ๓๐ ปี ทั้งๆที่อายุจริง ๗๒ ปีถือว่า แข็งแรงมาก มีส่วนน้อยนิดเท่านั้นที่เครื่อง ตรวจเห็นอาการร้าวของลิ้นหัวใจ เนื่องจาก ความเก่งของเทคโนโลยีที่สามารถไปเห็นใน สิ่งที่ไม่ควรจะเห็น ซึ่งถือเป็นเรื่องปกติของ สังขารตามวัย ไม่ใช่เรื่องจะต้องเคร่งเครียด ดังที่ผู้ดูแลเป็นกังวล แล้วพาท่านมาหาหมอ เพราะเหตุที่ผู้ดูแลตรวจพบการเต้นที่ผิดปกติของหัวใจ ซึ่งคุณหมอผู้เชี่ยวชาญได้ให้ ความรู้ว่า อย่าไปสนใจกับตัวเลขมากนัก ตัวเลขที่ขึ้นหรือลงมันเกี่ยวข้องกับเหตุ ปัจจัยหลายอย่าง ต้องดูองค์รวมของท่าน เมื่อท่านไม่รู้สึกรู้ว่ามีปัญหาอะไรก็อย่าเอา ปัญหามาให้ท่านมี ที่หมอช่วยตรวจดูให้นี้ หมอไม่ได้รักษาท่านนะ หมอรักษาคนดูแล นั้นแหละจะได้ไม่กังวลมากเกินไป คราว หลังก็อย่าไปใส่ใจกับตัวเลขมากกว่าความ จริงที่ท่านเป็น

การสอนธรรมะบนกระดานยังคงดำเนิน ต่อไป เพียงเปลี่ยนวันจากศุกร์เป็นเสาร์ เพื่อให้ผู้ที่สนใจรายการเมืองไทยคอนเสิร์ตการ เมืองสะดวกในการติดตามข่าวสาร วันพุธก็ ยังมีเหมือนเดิม และวันจันทร์ก็ยังคงทำวัตรเช้า ที่ผ่านมาจากพ่อท่านนำเอาพระสูตรจากพระไตร ปิฎกเล่มที่ ๒๕ ปราสวสูตร และวสลสูตร มาอธิบาย ฝ่ายเทคนิครายงานว่าได้รับแจ้ง จากญาติธรรมที่อยู่อเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย ญี่ปุ่น ว่ารับสัญญาณภาพและเสียงได้ชัดเจน ดี แต่ปัญหาอยู่ที่สัญญาณอินเทอร์เนตที่ อุดลามากลุ่ม เนื่องจากศูนย์ให้บริการกำลัง ปรับปรุง อีกทั้งฝ่ายเทคนิคที่บ้านราชาเอง ยังไม่เชี่ยวชาญพอ

การนำสื่อไร้พรมแดนมาใช้ ก็ช่วยให้ การเรียนการสอนพระธรรมสะดวกรวดเร็วขึ้น วันก่อน ๒ ส.ค.ที่ผ่านมา ครบ ๑๔ ปีของ การเปิดร้าน ชม.เชียงใหม่ พ่อท่านให้พรถ่ายทอดสัญญาณผ่านอินเทอร์เนต แทนการส่ง

เสียงจากสัญญาณโทรศัพท์เช่นปีที่ผ่านๆมา พลอยทำให้ญาติธรรมที่เข้าสัญญาณอินเทอร์เนต ได้รับอันสงส์สามารถรับชมและฟังได้เช่น เดียวกับชาวชม.เชียงใหม่ ดังที่เคยกล่าวแล้ว บนความก้าวหน้าทันสมัยนี้ก็ยังมีควมล้ำ สมัยอยู่ เว็บไซต์ของโศกก็ยังล้ำหลังกว่า หลายแห่งที่เผยแพร่ธรรมะเช่นกัน ล่าสุด(๒๙ ก.ค.) สองพี่น้องอดีตนักเรียนพุทธธรรมวัน อาทิตย์ ได้มาราบนมัสการแจ้งให้ทราบว่ กำลังเข้ามาช่วยจัดทำเว็บไซต์ให้ ผลจะเป็น อย่งไร เอาไว้รอคุณ

ผู้เขียนกำลังสนใจที่จะเรียนรู้การส่งไฟล์ เสียงไปให้ผู้ช่วยงานถอดเสียง แล้วพิมพ์ ออกมาเป็นข้อความอักษร(ถอดเทป) ได้ ครั้งละจำนวนหลายๆกบะไบต์ Megabyte แทนการส่งทางอีเมลที่จำกัดขนาดส่งได้ครั้ง ละไม่เกิน 10 MB ผู้รู้เทคนิคใครว่าจะจัดทำให้

คาดว่าในอนาคตเว็บไซต์ของโศกก็จะ สามารถนำไฟล์เสียงการแสดงธรรมต่างๆ ไป บรรจุในเว็บไซด์ได้อย่างรวดเร็ว ญาติธรรมที่ อยู่ห่างไกลก็สามารถคลิกหรือกดเลือกฟังได้ แต่จะเป็นไปได้เมื่อไหร่ผู้เขียนไม่รู้ อาจจะเป็น ๑-๒ ปีหรืออาจจะเร็วกว่านี้ ขึ้นอยู่กับผู้จัดทำและความขวนขวายของผู้ที่รู้ในเรื่องเหล่านี้

แม้เทคโนโลยีจะช่วยอำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้พระธรรม แต่ก็ไม่ควร ไปฝากความหวังหรือพึ่งพาเทคโนโลยีมากเกินไป เพราะในระยะยาวจะทำให้ผู้เสพติด เทคโนโลยีมีก่งายและขาดความสัมพันธ์กับ หมู่คณะ ขาดการพบพระหรือสัตบุรุษ ไม่ไปวัด ทำให้พลาดจากการเรียนรู้สิ่งดีๆที่เทคโนโลยี ไม่สามารถบันทึกถ่ายทอดได้ เช่นเหตุการณ์ ล่าสุดที่ทักษิณโศก ๕ ส.ค.มีพระจาก วิทยาลัยพุทธศาสนานานาชาติ ๓๕ รูป เป็นพระจากมาเลเซียเป็นส่วนใหญ่ มีพระไทย พระศรีลังกา พระกัมพูชาบ้าง ได้มาสนทนา ชักถามปัญหาต่างๆกับพ่อท่าน วันนั้น จุกละหลุมมาก ด้วยเป็นรายการแทรกเข้ามา ผนก็เกิดตกหนักขึ้นมาก่อนการสนทนา อุตสาห์จัดเตรียมสถานที่สนทนาที่ภูมิ ซึ่ง ให้บรรยากาศและภาพที่ดีกว่าอยู่ในเวลา ต้อง รีบย้ายหนีฝนกลับเข้าไปในศาลา มิกเซอร์ก็เกิด มีปัญหาขึ้นมาพร้อมกัน ๒ เครื่อง ทำให้ไม่สามารถบันทึกเสียงได้หายไป ๒๐ นาที อย่งนี้เป็นต้นผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์วันนั้น เท่านั้นที่จะรับรู้ฟังความได้ทั้งหมด แม้ผู้ เขียนและฝ่ายเสียงเองก็มัววุ่นอยู่กับการแก้ ปัญหาระบบสัญญาณเสียง จึงแทบไม่ได้ ไตร่ตรองเนื้อความช่วงนั้น นั่นก็คือผู้ใช้ เทคโนโลยีเองแม้จะอยู่ใกล้ก็มีสิทธิขาด ประโยชน์จากสาระธรรมไม่ต่างจากผู้อยู่ห่าง ไกลเลย

ช่วงที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรง ประชวรรักษาตัวที่ศิริราช มีญาติธรรมเสนอ ว่ากองทัพธรรมน่าจะไปร่วมลงนามถวาย พระพร แต่พ่อท่านเห็นว่าควรไปกันเองเป็น ส่วนตัว เช่นที่มีชาวโศกบางส่วน ได้ไป ถวายพระพรกันมาแล้ว ไม่ควรไปในนาม กองทัพธรรมหรือองค์กรเครือข่ายอื่นๆของ ชาวโศก เราต้องรู้ว่าในหลวงเป็นที่เคารพรัก ของคนส่วนใหญ่ ขณะที่โศกยังเป็นทั้งรังเกียจ ของคนส่วนใหญ่ จึงไม่ควรแสดงตัวในนาม องค์กรของชาวโศกเข้าไปใกล้ขีดพระองค์ท่าน

แม้จะเพียงแคไปถวายพระพรก็ตาม ผู้ที่ถือ สาจะกล่าวหาว่าเอาได้ แม้ชาวโศกจะมี ความตั้งใจที่ดี แต่มันจะกลายเป็นการไป ทำให้ระคายเคืองเบื้องพระยุคลบาท แทนที่จะเกิดผลดีจะกลายเป็นเสียไปได้

ต่อมาญาติธรรมอีกคนเสนอว่าองค์กรชาว โศกน่าจะตั้งโรงบุญแจกอาหารกับผู้ที่ไป ถวายพระพร คนทั่วไปจะได้เห็นภาพของ ชาวโศกในเรื่องของการให้ การกุศลบ้าง แทนที่จะมีแต่ภาพไปร่วมชุมนุมทางการเมือง หรืออาจจะแปลงรูปใส่เสื้อสีเหลืองไปร่วม แจกก็ได้

พ่อท่านได้ตอบเหตุผลหลักๆเช่นเดียวกับกรณีเสนอไปร่วมลงนามถวายพระพร แต่มีส่วนที่เพิ่มเติมว่า แม้จะแต่งกาย อย่งไรสังคมก็ย่อมรู้ว่าแหล่งที่มาคือชาว โศก ที่สำคัญอย่ามาเคบบอกว่า การจะทำ หรือไม่ทำอะไร ดุลพินิจของอาตมา ถ้าเสี่ยง ๕๐:๕๐ คือเสี่ยงกับได้เท่าๆกัน ไม่ทำไม่เสี่ยงแน่ แต่ถ้า ๓๐:๗๐ หรือ ๒๐:๘๐ คือโอกาสที่จะเสีย ๒๐-๓๐ ได้ ๗๐-๘๐ อย่งนี้ก็ถึง จะทำถึงจะเสี่ยงได้ แต่สถานการณ์อย่างนี้ ถือว่าเสี่ยงเสีย ๓๐ ขึ้นไปอย่างนี้ไม่เอา ไม่ ทำไม่เสี่ยง

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระ ราชดำริเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง มากกว่า ๒๐ ปีแล้ว มีผู้ยืนยันว่า พระองค์ตรัสมาตั้งแต่ปี ๒๕๑๗ แต่เพิ่งจะมีการกล่าวถึงกันอย่าง มากในระยะ ๒ ปีที่ผ่านมาเนื่อง ล่าสุด พรรคการเมืองต่างๆได้บรรจุเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียง เข้าไปเป็นหนึ่งในนโยบายของพรรค เพื่อใช้หาเสียงสำหรับการเลือกตั้งที่จะมีขึ้น แต่ปัญหาอยู่ที่การตีความเรื่องเศรษฐกิจพอ เพียงไปกันคนละทิศ ไม่ว่าจะป็นนักวิชาการ นักคิดนักเขียน นักการศาสนา ข้าราชการ อาจารย์ต่างๆ ที่สำคัญจะหากลุ่มองค์กรที่ ปฏิบัติตามก็ยังเป็นเรื่องยาก

ไม่กี่วันที่ผ่านมานี้ ได้มีผู้นำหนังสือ ๒ เล่มมาถวายให้พ่อท่าน เล่มแรก “สังเคราะห์ องค์ความรู้เกี่ยวกับ เศรษฐกิจพอเพียง” โดย ศ.ดร.อภิชาติ พันธเสน คณะผู้วิจัย ดร.ปรีชา เปี่ยมพงศ์สานต์ ดร.จิตติพร ศิริพันธ์ พันธเสน รศ.ดร.สุวิจจรา เปี่ยมมยุชาติ สถาบันการ จัดการเพื่อชนบทและสังคม มูลนิธิบูรณะ ชนบทแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นหนังสือทางวิชาการที่มีความหนา ๓๑๒ หน้า มีหน้าที่ ๗๔-๘๙ เขียนถึงชุมชนชาว โศก ในชื่อหัวข้อว่า เศรษฐศาสตร์แห่ง ความพอเพียงของชุมชนสันติโศก

เล่มที่สอง “เครือข่ายชุมชนพอเพียง” การจัดการความรู้เพื่อชุมชนเข้มแข็ง โดย สุทธิธรรม เลขวิวัฒน์ เป็นหนังสือที่มีความ หนา ๒๔๘ หน้า กล่าวถึงชุมชน ศิริชะโศก หน้าที่ ๓๑-๑๐๗ ชุมชนเรารัก แม่น้ำท่าจีน หน้าที่ ๑๐๙-๑๗๘ และชุมชน บ้านเบร็ดใน หน้าที่ ๑๗๙-๒๔๒

คุณหนึ่งฟ้า ธนากานต์ ได้อ่านหนังสือ ของ ดร.อภิชาติ เกิดพอใจจึงได้นัดหมายเชิญ ดร.อภิชาติและ ดร.จิตติพร ให้มาพบพ่อท่าน (๓ ส.ค.) เพื่อช่วยงานวิจัย เนื่องจาก ดร.อภิชาติ เป็นนักทำวิจัย อาจจะใช้มหาวิทยาลัยอุบลฯ เป็นแหล่งเรียนรู้ในการทำวิจัยเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียง ใช้ที่ดินส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย

เพื่อการทำวิจัยนี้ ไม่ว่าจะป็นเกษตรทฤษฎี ใหม่หรือทฤษฎีใหม่อย่างเดียวน ส่วนนัก ศึกษาที่เข้าร่วมโครงการก็คือชาวโศกที่ยัง ไม่สามารถเข้ามาอยู่ในชุมชนชาวโศกได้ ถือเป็นการเรียนไปทำงานไป หรือทำงานไป เรียนไปด้วย [Learning by doing or Doing by learning]

ดร.อภิชาติ กล่าวถึงชุมชนต่างๆที่ได้รับ การกล่าวถึงในหลายๆแห่งนั้น ยังไม่ใช่ เศรษฐกิจพอเพียงของจริง ชุมชนชาวโศก ต่างหากคือเศรษฐกิจพอเพียงของจริง การ รับเป็นที่ปรึกษาทางวิจัยนี้ ถือว่าได้ตอบ แทนชาวโศกบ้าง เนื่องจากเมื่อก่อนมีชาว ต่างประเทศมาที่โศกก็จะพาไปดูงานที่บ้านราชา

ดร.จิตติพรซึ่งเป็นคริสต์ศาสนิกชนคนหนึ่ง กล่าวด้วยความชื่นชมถึงการเข้าร่วมชุมนุม ของชาวโศกในช่วงที่ผ่านมา ด้วยเห็นว่า ศาสนาควรมีส่วนร่วมกับเรื่องของชาติบ้าน เมืองอย่างที่ชาวโศกทำนี้

ปลายเดือนที่ผ่านมา(๒๙ ก.ค.) มีชาว เล็กๆชาวหนึ่งเป็นรายงานผลสำรวจประเทศ ที่มีความสุขที่สุดในโลก จากหนังสือพิมพ์ คมชัดลึก

นายแอดเรียน ไวท์ แห่งมหาวิทยาลัย เลสเตอร์ในอังกฤษเผยเมื่อวันศุกร์ (๒๘ ก.ค.) ว่าจากผลการสำรวจครั้งใหม่พบว่า เดนมาร์ก เป็น ประเทศที่มีความสุขมากที่สุดในโลก ตามด้วย สวิตเซอร์แลนด์ ออสเตรเลีย ไช้แลนด์ หมู่ เกาะบาฮามาส ฟินแลนด์ สวีเดน ภูฎาน บรูไน และแคนาดา ขณะที่ไทยตกไปอยู่ที่อันดับ ๗๖

มหาวิทยาลัยแห่งนี้ซึ่งจัดทำแผนที่โลก แห่งความสุขได้วิเคราะห์ผลการศึกษา ๑๐๐ กว่าฉบับที่ได้จากการสอบถามคน ๘ หมื่นคน ทั่วโลก โดยดูจากเกณฑ์วัดด้านสาธารณสุข ฐานะ การศึกษา ความเป็นเอกลักษณ์ และความสวย งามของสภาพภูมิประเทศ พบว่า คนที่ตอบว่า ตัวเองมีความสุขมักเป็นประชาชน ในประเทศ ที่มีบริการสาธารณสุขดี มีผลผลิต มวลรวม ภายในประเทศ หรือ จีดีพี ต่อหัวประชากรสูง และมีการศึกษาดี

ส่วนประเทศอื่นมีอันดับดังนี้ เนเธอร์แลนด์ อันดับที่ ๑๕, มาเลเซียอันดับที่ ๑๗, นอร์เวย์ อันดับที่ ๑๙, สหรัฐอันดับที่ ๒๓, ออสเตรเลีย อันดับที่ ๒๖, ฝรั่งเศสอันดับที่ ๖๒, อินโด เนเซียอันดับที่ ๖๔, ฟิลิปปินส์อันดับที่ ๗๘, จีนอันดับที่ ๘๒, ญี่ปุ่นอันดับที่ ๙๐ และ รัสเชียอันดับที่ ๑๖๗

ก่อนหน้านี้เมื่อต้นเดือนกรกฎาคม สถาบัน “นิว ฮีโคโนมิคส ฟาวเดชั่น” ของอังกฤษ ได้ จัดอันดับประเทศที่มีความสุขที่สุดในโลก ปรากฏ ว่าหมู่เกาะวานูอาตู ในมหาสมุทรแปซิฟิกติด อันดับหนึ่ง ส่วนไทยติดอันดับที่ ๓๒

เป็นที่น่าสังเกตว่าเกณฑ์วัดด้านต่างๆที่ใช้ ในการวิเคราะห์ว่าสุขมากน้อยอย่งไรนั้น ชุมชนต่างๆของชาวโศกต้องทุกด้าน ถ้าใช้ เกณฑ์วัดอย่างนี้ชุมชนชาวโศกอยู่ในอันดับ บัวยแน่นอน

ศ.น.พ.ประเวศ วะสี ได้กล่าวถึงชุมชน ของชาวโศกตั้งแต่ปี ๒๕๓๘ ว่าเป็นชุมชน พุทธิในอุดมคติ และได้สรุปความสำคัญ ของชุมชนชาวโศกว่าเป็นชุมชนแห่งสันติ สุขดังนี้

เศรษฐีใจบุญ

ตกตะลึงกันไปทั่วปฐพี เมื่อ **วอร์เรน บัฟเฟตต์** มหาเศรษฐีเบอร์ ๒ ของโลก ชาวอเมริกันวัย ๗๕ ปี ที่ความร่ำรวย เป็นรองแค่ บิล เกตส์ เจ้าพ่อไมโครซอฟต์ แต่ความใจถึง และมีน้ำใจของเขาทำให้ บิล เกตส์ ที่ว่าเป็นจอมบริจาคเงินเพื่อการกุศลต้องชิดซ้ายไปเลย โดยบัฟเฟตต์ ตัดสินใจบริจาคหุ้นในบริษัทของเขามูลค่าเกือบ ๓๗,๐๐๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ราวร้อยละ ๘๕ ของทรัพย์สินที่มีอยู่ทั้งหมด) หรือคิดเป็นไทยประมาณกว่า ๑ ล้านล้านบาท ทำให้องค์กรการกุศลต่าง ๆ โดยเฉพาะมูลนิธิการกุศลของบิลกับ เมลินดา เกตส์ ได้รับมากที่สุดถึง ๓๐,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ ซึ่งสองพี่เมียของมหาเศรษฐีโลกประกาศว่า ทางมูลนิธิจะใช้ของขวัญอันล้ำค่าที่บัฟเฟตต์มอบให้ นั้น ไปใช้ในการวิจัยเพื่อปราบโรคเอดส์ รวมทั้งโรคภัยอื่นๆ ที่คร่าชีวิตผู้คนทั่วโลกปีละไม่รู้กี่ล้านศพที่ส่วนใหญ่ยังไม่มียารักษา

ส่วนอีกกว่า ๖,๐๐๐ ล้านดอลลาร์ในหุ้นบริษัทเบิร์กเชียร์ แฮธเวย์ ینگ์ จะถูกกระจายระหว่างมูลนิธิที่บัฟเฟตต์ก่อตั้งขึ้นมาเองกับอีกสามแห่งที่ลูก ๆ ของเขาดำเนินการ ทั้งนี้บัฟเฟตต์บอกว่า **เขาไม่มีความคิดที่จะมอบทรัพย์สินให้กับลูก เพราะเชื่อว่า มรดกที่มอบให้ไปนั้นแทนที่จะเป็นผลดีจะกลายเป็นผลร้ายต่อลูกหลานมากกว่า** บัฟเฟตต์เคยตอบสารฟอร์จูนว่า **สิ่งที่เขามักกล่าวอยู่เสมอว่า ครอบครัวไม่ได้รับทรัพย์สินมหาศาลจากเขา ซึ่งนั่นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะไม่ได้อะไร แต่เป็นเพราะลูก ๆ ได้รับเงินบางส่วนจากเขาและซูซี ภรรยาที่ล่วงลับไปแล้ว ในอนาคตเขาก็จะได้อีก อีกทั้งไม่ต้องการให้เงินลูกมากมาย โดยที่พวกเขาไม่ได้ทำอะไรเลย**

บัฟเฟตต์กล่าวต่อไปว่า หุ้นเบิร์กเชียร์ แฮธเวย์ ที่เหลืออยู่จะถูกนำไปใช้ในด้าน การกุศล มันอาจเกิดขึ้นในช่วงที่เขายังมีชีวิตอยู่หรืออาจเป็นช่วงที่เขาจากโลกนี้ไปแล้ว แอนดี คิลแพทริก โบรกเกอร์หุ้น ซึ่งเขียน

หนังสือเรื่อง Of Permanent Value : The Story of Warren Buffet บอกว่า เขาไม่เคยได้อินว่า จะมีการนำหุ้นไปที่ใด แต่ในอดีตบัฟเฟตต์เคยระบุว่า ทรัพย์สินของเขาจะนำไปเข้ามูลนิธิชุมชน ที. บัฟเฟตต์ ซึ่งเขากับภรรยาเป็นผู้ก่อตั้ง

อภิมหาเศรษฐีเบอร์ ๒ โลกอ้างถึงแรงบันดาลใจกับฟอร์จูนว่า เพราะรู้ว่าต้องการสิ่งใดและสิ่งที่ทำก็เป็นเรื่องสมเหตุสมผลเนื่องจากไม่มีปัญหาเรื่องสุขภาพหรือธุรกิจในเบิร์กเชียร์ แฮธเวย์ ซึ่งเป็นบริษัทลงทุนชื่อดังของเขาเองแม้แต่น้อย แต่ที่ทำไมเพราะอยากบริจาคจริง ๆ เบิร์กเชียร์เป็นเจ้าของธุรกิจหลายอย่าง อาทิ เฟอร์นิเจอร์, พรหม, อัญมณี, ลูกกวาด, ภัตตาคาร, แก๊สธรรมชาติ ตลอดจนการลงทุนมหาศาลในบริษัทน้ำดำอย่างโคคา-โคลา และเวลล์ ฟาร์โก & โค.

มหาเศรษฐีใจบุญอย่างบัฟเฟตต์ร่ำรวยจากการซื้อขายหุ้น โดยเขาเริ่มเล่นหุ้นตั้งแต่อายุ ๑๑ ขวบ เงินที่ได้จากการขายหุ้นนำไปลงทุนในธุรกิจต่าง ๆ รวมถึงธุรกิจสิ่งทอในนามบริษัทเบิร์กเชียร์ แฮธเวย์ ธุรกิจพลังงาน ประกัน อสังหาริมทรัพย์ไปจนถึงธุรกิจให้เช่าเครื่องบิน บัฟเฟตต์เคยประกาศจะบริจาคสมบัติที่มีอยู่ให้การกุศล หลังจากเขาเสียชีวิตไปแล้ว แต่เกิดเปลี่ยนใจภายหลังชุมชนภรรยาผู้มีแนวความคิดบริจาคทรัพย์สินสมบัติเข้าการกุศลเสียชีวิตเมื่อปี ๒๕๔๗ เขาจึงเร่งทำความฝันของภรรยาให้เป็นจริงเร็วขึ้น

แม้เป็นบุคคลร่ำรวยระดับมหาเศรษฐีโลก แต่บัฟเฟตต์ยังใช้ชีวิตแบบสมถะอาศัยอยู่ในบ้านหลังเดิมๆ ในเมืองโอมาฮา เนบราสก้า ซึ่งเป็นบ้านที่เขาซื้อเมื่อปี ๒๕๐๐ หรือ ๔๕ ปีที่แล้ว บัฟเฟตต์คาดหวังว่า การตัดสินใจบริจาคทรัพย์สินสมบัติครั้งนี้ จะเป็นแบบอย่างแก่บรรดาเศรษฐีทั้งหลายให้ทำบุญสร้างกุศล โดยการบริจาคให้มูลนิธิต่างๆ ที่มีอยู่ โดยไม่ต้องแข่งกันตั้งมูลนิธิขึ้นมาใหม่ ส่วนการที่เขาบริจาคให้กับมูลนิธิของบิล เกตส์ เพราะเชื่อมั่นในนโยบายช่วยเหลือคนด้อยโอกาสจริงๆ

ทราบอย่างนี้แล้ว ก็ได้แต่เหลียวหน้ามองท่านเศรษฐีเมืองไทยทั้งหลาย อยากให้ตื่นตัวในเรื่องนี้บ้าง บ้านเรายังมีเด็กน้อยที่น่าสงสารกับผู้ป่วยอนาถาอีกมากมาย เพียงแต่พวกท่านเจียดเงินคนละไม่กี่ล้านบาท ช่วยเหลือกลุ่มคนเหล่านี้ ก็ถือเป็นน้ำใจที่น่ายกย่องแล้ว.

เลนซ์ซูม

(น.ส.พ. เติลินิวส์ ฉบับวันที่ ๑๐ ก.ค. ๔๕)

สติจากปัญญา ⇨ ต่อจากหน้า ๕

“ความสำคัญสูงสุดของขบวนการสันติอโศกมิได้อยู่ที่การกินมังสวิรัต แต่อยู่ที่การสร้างชุมชนที่มีศีลเป็นระบบชีวิตให้มีความสัมพันธ์กับธรรมชาติ ไม่กดขี่ขูดรีด ไม่ทำโดยหวังกำไร แต่แบ่งปันช่วยเหลือกันเป็นบุญนิยม ทำให้ชุมชนสงบเย็น”

ขณะที่รู้จักกล่าวถึงผลงานของรัฐบาลว่าทำให้จีดีพีเพิ่มขึ้น แต่นักเศรษฐศาสตร์หลายคนไม่ได้ให้ความสำคัญกับตัวเลขที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของจีดีพี เพราะโดยเทคนิคนักเศรษฐศาสตร์สามารถที่จะหยิบอะไรมาคิดเป็นตัวเลขให้เพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ทั้งนั้น

ดร.วุฒิพงษ์ เพ็ญจริยวัฒน์ เห็นว่าการที่จีดีพีมากขึ้น มันจะสะท้อนให้เห็นว่าสังคมปล้นฆ่าทำร้ายกันมากขึ้นก็ได้

ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เห็นว่าการที่จีดีพีมากขึ้น มันไม่ได้หมายความว่าประชาชนจะมีความสุขมากขึ้นด้วย

คุณโสภณ สุภาพงษ์ เห็นว่า จีดีพีควรเป็นผล ไม่ใช่เป้าหมาย เป้าหมายของชีวิตคือความสุขต่างหาก ไม่ใช่จีดีพี

ดร.อภิชาติ พันธเสน เห็นว่า ถ้าบริโภคนิยมเป็นศาสนาใหม่ ห้างสรรพสินค้าก็คือโบสถ์ของคนยุคใหม่ นักเศรษฐศาสตร์ก็คือนักสอนศาสนาใหม่นั้นเอง

มีอีกประเด็นหนึ่งที่สังคมมักจะนิยมเอาจำนวนปริมาณมาๆ เป็นเกณฑ์วัดความเป็นคุณค่าหรือความเป็นมาตรฐานจากการถ่ายทอดมุมมองของนักวิชาการท่านหนึ่งที่เห็นว่า แม้ชุมชนชาวโศกจะมีวิถีชีวิตที่เป็นแบบอย่างที่ดีในหลายๆด้าน แต่ชุมชนชาวโศกยังมีปริมาณน้อย จึงไม่อาจนับว่าเป็นมาตรฐานหรือเป็นสากลได้

พ่อท่านอธิบายนว่า เขาคิดว่าดีก็ต้องมีปริมาณมากจึงจะถือเป็นสากลได้ อย่างยอดปาริมัดมันมีมากที่ไหน สิ่งที่ดี สิ่งที่ดีได้ยากในโลก ย่อมต้องมีจำนวนน้อยแน่นอน และยิ่งจะต้องยกย่องสิ่งดี ที่มีจำนวนน้อยด้วยใช่ไหม ไม่ใช่เอาเรื่องไม่สากล เอาเรื่องจำนวนมากเป็นตัววัด

จำนวนน้อยที่จริง ย่อมมีผลจริงต่อสังคม จึงควรยกย่องส่งเสริม ที่คนรวยในโลกมีมากที่ไหน คนรวยก็มีน้อย แล้วทำไมไปยกย่องคนรวยล่ะ

ดังนั้นจึงไม่ควรวัดความเป็นสากลหรือความเป็นมาตรฐานกันที่จำนวนมาก จำนวนน้อย ที่จริงจำนวนน้อยที่ดี ก็ควรยกย่องว่าเป็นมาตรฐาน เป็นสากล จำนวนมากที่เลว จำนวนมากที่เอาเปรียบขูดรีด จำนวนมากที่ขี้โลภนั้นต่างหากที่ไม่ควรนับเป็นมาตรฐาน ไม่ควรนับเป็นสากล.

วัฒนธรรมจังหวัดนครสวรรค์ ทำการประชาสัมพันธ์บุญนิยมศาสดาอโศก แนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

เนื่องด้วยสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวัฒนธรรม ได้น้อมนำพระราชดำริ เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นปรัชญาในการส่งเสริมให้ชุมชนได้นำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม รวมทั้งปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการดำรงชีวิตของคนบนพื้นฐานของความพอเพียง โดยรับสมัครชุมชนวัฒนธรรมเศรษฐกิจพอเพียงในจังหวัด

ซึ่งชุมชนบุญนิยมศาสดาอโศก ด.โคกเตือ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ ได้สมัครเข้าร่วมโครงการนี้ด้วย

พลหัสบดีที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๓๕ เวลา ๑๓.๐๐น.เจ้าหน้าที่สำนักงานจังหวัดนครสวรรค์ เข้าสู่ศาลาแจ้งวัดอุประสงค์โครงการแก่ชาวชุมชน

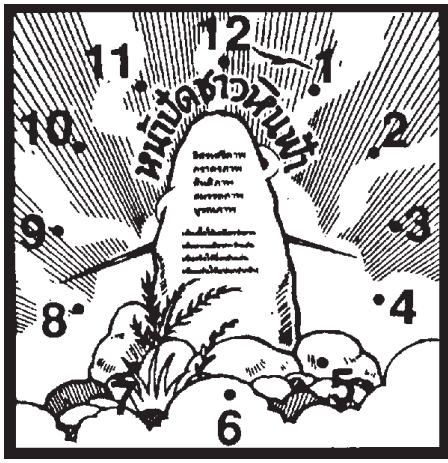
หลังจากนั้น สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ได้กล่าวเปิดงาน พร้อมกับบรรยายเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว”

นายจ่านัง สัตว(สมาชิกชุมชนฯ)ได้กล่าวถึงการดำเนินงานของชุมชนฯตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง สมาชิกชุมชนแบ่งกลุ่มระดมความคิดเห็นในการพัฒนาศักยภาพของชุมชนภายใต้ปรัชญา สีสลดน เป็นงาน ชาญวิชา หลังจากนั้นแต่ละกลุ่มได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาปรัชญาชุมชน และจบลงด้วยสมาชิกชุมชนฯ เปล่งกล่าวคำสัจจะปฏิญาณตน โดยจะยึดแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นเครื่องยึดเหนี่ยว และน้อมนำถ้อยสุภาษิตปฏิบัติให้เกิดมรรคผลปราบนานเท่านั้น.

◀ ทีมข่าวศาสดาอโศก

เจริญธรรม สำนักคิด พบกับ นสพ.ชาวโสภ ฉบับที่ ๒๕๔(๓๐๖) ปีกษ์แรก ส.ค.๒๕๔๙ สำหรับข่าวความเคลื่อนไหวของเรา นำมาฝากในรอบปีกษ์นี้ มีดังนี้

ชีวิตสมณะ...เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๔ มิ.ย.๔๕ สมณะ ๕ รูป นำโดยท่านชนะผี ชิตมาโร ได้พาท่าน **ปองสุญ โมลิตธัมโม** ไปรักษาอาการป่วยที่สวนล่างผืนจ.อำนาจเจริญซึ่งท่านฟ้าตื่นเล่าให้จิ้งหรีดฟังว่า หมอตีใจที่ท่านปองสุญสามารถฉีดยาที่หมอลดอายุได้...

ส่วนวันที่ ๒๒-๒๖ มิ.ย.๔๕ สมณะ ๔ รูป นำโดยท่าน **เทินธรรม จิโรส**เดินทางมาทำคอร์ส **มหัศจรรย์บัวกวาดวิเศษ** จิ้งหรีดได้ยินมาว่าท่านทั้ง ๔ รูปจะเดินทางมาทำคอร์สดังกล่าวที่ปฐมอโสภ ท่านได้ทำคอร์สพูดคุยกันตั้งแต่ออกมาจากงานศพคุณพ่อสุนทร คุณาวงศ์ ซึ่งเป็นพ่อของสามเณรชาวดิ พุทธชาตินิยม ท่านพูดคุยทำคอร์สล่วงหน้ากันตั้งแต่จ.ลำพูน จนมาถึง ปฐมอโสภ เลยทีเดียว สาธุ สาธุ...

พอมารู้สึกดี จิ้งหรีดก็ได้อินท่านฟ้าไทเล่าว่า **แผ่นดิสก์หาย**ไปเมื่องานอโสภรำลึกที่ผ่านมามีปรากฏว่ามีโยมคนหนึ่งเจอที่ถังขยะแถวรามอินทรา กม.๘ แล้วได้เก็บส่งกลับมาให้ทางไปรษณีย์ แต่วิบากกรรมก็ยังไม่สิ้นเพราะเมื่อแผ่นดิสก์ดังกล่าวมาถึงสันติ โยมที่รับได้เข้าใจว่าเป็นของท่านดินไท (ทั้งๆ ที่กล่องพัสดุเขียนจำหน่ายถึง สมณะฟ้าไท) เลยทำให้เจ้าแผ่นดิสก์ดังกล่าวได้โอกาสเดินทางขึ้นไปจนถึงภูผา ก่อนจะเดินทางวกกลับมาถึงมือท่านฟ้าไทได้ในที่สุด เลยทำให้ท่านฟ้าไทได้แนวคิดสะกดกรรมให้กับตัวเองว่า **ท่านคงมีวิบากคือดีดีไม่เคยลักขโมยใครเลยกรรมจึง** แผ่นดิสก์ของท่านจึงเดินทางกลับมาได้อย่างปลอดภัย จิ้งหรีดขออนุโมทนา สาธุ สาธุ...

เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ก.ค.๔๕ สมณะ **ตรงมัน อูชาโร** ซึ่งจำพรรษาที่ภูผา ได้ป่วยมีอาการปวดหัว เป็นไข้ อาเจียน เมื่อเดินทางไปหาหมอที่ รพ.สวนดอก ตรวจเลือด ตรวจปัสสาวะแล้วก็ไม่พบโรคอะไร หมอให้ยามาฉี แต่อาการก็ไม่ดีขึ้นจึงย้ายไปตรวจที่ รพ.เชียงใหม่ ๑ แต่หมอตรวจเลือดและปัสสาวะก็ไม่พบโรคอะไรอีก สุดท้ายก็ได้สันนิษฐานว่า น่าจะเป็นกลุ่มเชื้อไทฟัส แล้วหมอก็ให้น้ำเกลือและดูอาการที่โรงพยาบาล เมื่อฉีดยาแล้วอาการของท่านก็ดีขึ้น...

เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๔ ก.ค.๔๕ สมณะ **แต่ธรรม ธรรมรักษ์จิต** ก็ป่วยเป็นไข้ อาเจียน ได้เดินทางไปพักที่ลานนาอโสภซึ่งคุณต้นกล้าได้คอยดูแลให้ฉีดยา ประมาณ ๑ สัปดาห์ท่านก็อาการดีขึ้น...

ส่วนจิ้งหรีดที่ตีมาฯ ก็ส่งข่าวมาว่า สมณะ

นวกะ ๔ รูป มีสมณะ **วิเชียร** เป็นกันเฒ่าใหญ่ ได้นัดประชุมกันทุกวันจันทร์-ศุกร์เวลาเที่ยงตรง โดยจะมีการเปิดเผยอาบัติในแต่ละวัน เปิดใจ ชี้แจงทรัพย์ พูดคุยเรื่องงาน จิ้งหรีดฟังแล้วก็รู้สึกอนุโมทนาในขบวนการกลุ่มของสมณะนวกะท่านจริง ๆ... **จืด ๆ ๆ .....** ☆

ศิษย์เก่าพุทธธรรม...จิ้งหรีดตั้งใจว่า จะแนะนำศิษย์เก่าพุทธธรรมให้ชาวเราได้รับรู้จักบ้างไม่มากนักน้อย เพื่อเราจะได้ว่า ลูกหลานของเราตอนนี้มีความเป็นอยู่อย่างไร ยังสบายดีอยู่หรือไม่? มีทุกข์อะไร? เจริญในธรรมอยู่หรือไม่? คราวนี้จิ้งหรีดก็ขอแนะนำศิษย์เก่าพุทธธรรมรุ่นเก่าแก่คนหนึ่ง เป็นพุทธธรรมทางไปรษณีย์ตั้งแต่ชั้นมัธยมฯ ตอนนี้ก็อายุ ๓๕ ปีแล้ว เคยไปทำงานที่ไต้หวัน ปัจจุบันอยู่ทำงานในประเทศไทยเกี่ยวกับงานตกแต่งสถานที่

แต่อะไรก็ไม่สำคัญเท่าตอนนี้ ยังเป็นโสดอยู่ซะ เธอคือ น.ส. **คุณเหนือ ฐานะ** หรือเรียกสั้น ๆ ว่า **"เหนือ"** เป็นหลานของญาติธรรมสาม ฐานะ นั่นเอง

ถ้าถามจิ้งหรีดว่า "ตอนนี้อยู่ไหน?" "อ้อ! ก็มา จ.เชียงใหม่ แล้วตามหาร้านมังสวิรัติน่าจะขึ้นไปที่ฝึกปฏิบัติธรรมบนดอยแพ่งค่า ซึ่งเป็นชุมชนศีล ๘ นะชีวะ" เธอบอกกับจิ้งหรีดว่า เธอทำงานหาเงินอยู่ทางโลก ก็รู้สึกชีวิตนี้ยังไม่ดีพอ มันน่าจะมียะไรที่ดี มีคุณค่ากว่านี้ แล้วไปอยู่ชุมชนศีล ๘ ที่ดอย คุณเหนือจะเป็นยังไง? ควรใช้ชีวิตแบบไหน?

ช่วงที่อยู่ดอยแพ่งค่า เธอได้อ่านหนังสือ **"นักรบเท้าเปล่า"** ก็ได้ระลึกถึงเรื่องการทานอาหารมื้อเดียวและเรื่องของศีลที่ฟังจากอาจารย์ก็ทำให้เกิดแรงใจในการปฏิบัติธรรม **"อยากตั้งใจปฏิบัติจริงๆ ที่ผ่านมาก็ได้มั่ง-ไม่ได้มั่ง ความตั้งใจก็มีน้อยอยู่ค่ะ ต่อจากนี้ไปก็ต้องบอกตัวเองแล้วว่า ต้องตั้งใจให้มากขึ้นค่ะ ต้องเอาจริงให้ดีกว่าเดิม"**

จิ้งหรีดก็ขออนุโมทนาด้วยชะกับครูพุทธธรรมที่ท่านช่วยอบรมดูแลเด็ก ๆ ลูกหลานของชาวเราทุกวันอาทิตย์ ไม่ว่าจะที่ไหนก็ตาม แม้เด็กจะเรียนพุทธธรรมทางไปรษณีย์ เป็นสมาชิกหนังสือ **ดอกบัวน้อย** ถ้าพอมีกำลังมีแรงก็ทำไปเถอะซะ อย่างน้อยก็เป็นเชื้อโลกุตระให้กับเด็ก ๆ ที่ได้สัมผัส ไม่ต้องพูดถึงนักเรียนสมาธิศึกษาที่อยู่ในวัดทุกวัน เพราะเด็กพุทธธรรมมาสัมผัสสวดก็แค่อาทิตย์ละครั้งเท่านั้น ข้อสำคัญผู้อบรมดูแลต้องมีสมาธิปฏิบัติ มีขบวนการอบรมดูแลที่ดี เด็ก ๆ ที่มาใกล้ชิดย่อมได้ประโยชน์แน่นอน แต่ถ้างั้นไม่แน่นอนพอถือย่าเปิดโรงเรียนนะซะ เพราะแทนที่จะดีกลับจะเสียได้ซะ คือเด็กมาอยู่แล้วทำให้ผู้ใหญ่ในชุมชนทะเลาะกัน หรือเด็กรู้สึกกลัวด้วยอย่างแรง นี่ก็เป็นข้อคิดนะซะ แต่ยังไงก็ต้องขออนุโมทนากับครูและครูที่เสียสละเวลาให้กับเยาวชนของเราละซะ... **จืด ๆ ๆ.....** ☆

ศิษย์เก่าสมาธิศึกษา(๒)...จิ้งหรีดขอแนะนำศิษย์เก่าสมาธิศึกษาอีกคน คนนี้จากร.สมาธิศึกษาศีระอโสภ ซึ่งตอนนี้ทำงานอยู่นอกวัดซะ พี่เพเป็นชาวปากกระญอ ตอนนี้เข้าสู่วัยเบญจเพสแล้ว(๒๕ ปี) เลือดกรุ๊ปโอ บ้านอยู่แถว อ.พพบพระ จ.ตาก ชื่อ นาย **สุดฟ้าหยก หทัย...** เกิดวันที่ ๒๔ ธ.ค.๑๔ มีชื่อเล่นที่เพื่อน ๆ เรียกเป็นปกติว่า **ปะเว** เป็น

น้องชายของเตมียะ(สุดสายฟ้า) ปัจจุบันเขาทำงานเป็นพนักงานขับรถของ บจ.คอตุงขนส่ง อ.แม่สาย จ.เชียงราย เขาบอกความรู้สึกที่หันมาเลื่อมใสในกัมมัฏฐานว่า **"ได้ขับรถสิบล้อ ลุยดี สนุกดี"** เขาเริ่มงานได้ไม่ต่ำกว่าเดือนแล้ว ถ้างานเยอะ ปะเวบอกว่า **"ก็ได้เงินเยอะเหมือนกัน"** ขณะที่จิ้งหรีดกำลังสัมภาษณ์ เขากำลังหาที่กินข้าว แน่แน่นอนอาหารยังคงเป็นมังสวิรัตินิยมแน่นอน

ปะเว หันมาถามจิ้งหรีดว่า **"ยังสบายดีอยู่หรือเปล่า? มีแฟนหรือยัง?"** นั่นแน่ ปะเวเข้าใจตั้งคำถามจิ้งหรีด จิ้งหรีดก็เลยตอบปะเวไปว่า **จิ้งหรีดมีแฟนแล้ว** แต่ท่านผู้อ่านอย่าเพิ่งเดาหรือสรุปจิ้งหรีดแบบผิด ๆ นะซะ รวมทั้งปะเวด้วย จิ้งหรีดจึงรีบบอกปะเวว่า **แฟนของจิ้งหรีดในที่นี้ ก็คือ พัดลม(Fan) โสซะ** อยู่ข้างกายทุกคืนเลย ปรากฏว่า พี่เวของน้อง ๆ สัมภาษณ์เขาแล้ว หัวเราะในमुखของจิ้งหรีดปะเวได้บอกกับจิ้งหรีดถึงเรื่องผู้หญิงในฐานะเป็นชายออก ๓ สอกเหมือนกัน (แต่ถ้าวัดกันจริงๆ หน่อกจิ้งหรีดก็ยาวไม่ถึง ๓ สอกหรอกซะ) ปะเวบอกว่า มีสาว ๆ ไท.มาเหมือนกัน แต่มักไท.มาช่วงที่กำลังขับรถ คนขับรถบรรทุกทั่วไป มีแฟนมีเมียแก่หงา แต่สำหรับปะเวจะมีก็แต่เป็นเพื่อน จิ้งหรีดถามต่อว่า **มีอุปสรรคไหม** ปะเวก็บอกว่า อุปสรรคในการทำงานที่เจอบ่อย ๆ ก็คือ ตำรวจ

จิ้งหรีดรู้สึกประทับใจปะเวที่ยังเป็นนักมังสวิรัตินั่นคง แม้จะไปเผชิญกับโลกภายนอก หากเราใครพบเจอปะเวก็ทักทายเขาได้ละซะ... **จืด ๆ ๆ.....** ☆

เก็บตกหน้าทำเนียบฯ...เรื่องต่อไปนี้ จิ้งหรีดอยากใช้ชื่อว่า **"ใช้เงินผิดศีล!"** ซึ่งเรื่องก็มีอยู่ว่า วันหนึ่งอาจารย์ท่านหนึ่งของ รร.เบญจมาชลาชัย เดินทางมาที่พักหน้าทำเนียบรัฐบาล พร้อมกับส่งเงินให้ **น้องโบ๊ท** ๑,๐๐๐ บาท แต่น้องโบ๊ทไม่ยอมรับ และพูดว่า **"ใช้เงินผิดศีล"** หลังจากนั้นอาจารย์ก็ให้น้องโบ๊ทพาไปหาแม่ แล้วกล่าวชื่นชมกับแม่ของโบ๊ทว่า **"สอนลูกดีมากเลย ลูกมันใช้เงินเก่งมาก ๆ"**

เรื่องนี้จิ้งหรีดคิดได้ว่า น้องโบ๊ทคงไม่มีอุปาทานเรื่องเงินเหมือนเด็กและผู้ใหญ่ทั่วไป น้องโบ๊ท อายุ ๔ ขวบ แม่ไม่สอนให้ลูกหลงเงิน จึงอาจมองธนบัตรเหมือนเราเห็นเงินงงเด็กกระมัง... **จืด ๆ ๆ.....** ☆

ศาลิณี่นารีนรมย์...จิ้งหรีดไปนั่งหลังทุ่งช่วงปลายเดือน ก.ค.ที่ผ่านมารู้สึกว่าบรรยากาศดีดี ศิษย์เก่าศาลิณี่ ก็มีมาหลายคนเท่าที่จิ้งหรีดรู้จักหรือเห็น ก็มี **แดง เอส กวางโต** และ **ชุมพล** ทำให้บรรยากาศที่ศาลิณี่ดูน่ารื่นรมย์ไปอีก เพราะเขารวมตัวพูดคุยกัน มีการถามสารทุกข์สุขดิบ แล้วยังเข้าไปพบสมณะ **เพื่อพุทธ ชินโร** อีก ก็นับว่าเป็นวัฒนธรรมที่ดีของศิษย์เก่าที่รู้จักเข้าหาพระหาเจ้า ส่วน **ชุมพล**ก็ต้องขอลาออกจาก ม.วช.เพื่อทำงานหาเงินให้น้องสาวที่เรียนอยู่ชั้น ม.๖ แต่ทางชุมชนเห็นเป็นเด็กดีเลยให้ทำงานเป็นเด็กปั๊มชั่วคราวจนกว่าจะปลดสัมภาระวิบากได้ ส่วน **กวาง**ก็รับงานเป็นพนักงานของ ธ.ก.ส. ทำงานด้านโรงเห็ดเคลื่อนที่ พร้อมก้อนเห็ด และเขียนป้าย ที่จิ้งหรีดเป็นห่วงก็เรื่องสุขภาพของชุมพลที่คล้ายจะเป็นหวัดเรื้อรัง ก็ขอเอา

ใจช่วย และขอให้ทางชุมชนช่วยดูแลเขาด้วยนะซะ จะได้อยู่ช่วยงานไปได้นาน ๆ...

ครูหนูก็แวะไปพูดคุยล้างจานล้างใจ และดูแลคนที่ไปทำนาเล็กลงสายช่วยให้เขาแรงในการทำอาหารและยังช่วยซ่อมสุขภาพให้เด็ก ๆ ด้วย ก็ขออนุโมทนา สาธุ ที่ทุกคนมีส่วนช่วยให้ศาลิณี่ นารีนรมย์ยิ่งขึ้น... **จืด ๆ ๆ.....** ☆

ศิระษะนารีนรมย์...ช่วงนี้หลายแห่งกำลังหาทางรับการถ่ายทอดสดการแสดงธรรมของพ่อท่านในขณะที่มีชีวิตอยู่กับพวกเรา ซึ่งผ่านอายุขัยมาแล้ว แต่พ่อท่านบอกพวกเราว่า **ตอนนี้เหมือนเกิดใหม่ได้ประมาณ ๒ เดือนแล้ว** จิ้งหรีดก็ขอแจ้งข่าวดีให้กับชาวศิระษะอโสภว่า **ตอนนี้กำลังอยู่ในช่วงดำเนินการติดตั้งจานรับสัญญาณ เพราะงบประมาณชุมชนผ่านการอนุมัติแล้ว แต่ในช่วงที่กำลังยังรับสัญญาณไม่ได้** ถ้ามีรถไปบ้านราชา ช่วงวันพุธ,ศุกร์ ก็จะมีคนติดรถเข้าไปฟังเทศน์สด ๆ จากพ่อท่านเองเลยนอกจากนี้ช่วงทำวัตรเช้าที่ศิระษะฯ สมณะก็หมุนเวียนมาสอนธรรมะบนกระดาน แต่จะเว้นวรรคให้พ่อท่านทุกวัน อังคาร,พฤหัสบดี,เสาร์และอาทิตย์ จิ้งหรีดเล่าถึงตรงนี้ใครสงสัยว่า เว้นวรรคแบบไหนก็ไปถามชาวศิระษะฯเอาเองนะซะ...

พูดถึงศิระษะฯในพรรษานี้ หากมีใครถามว่า จิ้งหรีดประทับใจอะไรมากที่สุด จิ้งหรีดก็ต้องตอบว่าประทับใจสมณะและสิกขมาตุที่เอาภาระในการสอนธรรมะแก่ญาติโยม และยังรู้สึกประทับใจชาวชุมชนกับ ม.วช.ที่มองเห็นประโยชน์ของการเรียนธรรมะ และได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน โดยสมณะจะให้ดูแลตัวเองด้วยการให้ **ไม่คนละฟอง** (รับรองว่าไม่เจแต่เจแบบไหนก็ต้องสอบถามกันเองนะซะ) ถ้าเกิดกิเลสเวลาใด พร้อมแสดงออกทางกายและวาจา ก็ถือว่าไม่แตก แสดงว่า **สอบตก** ดังนั้นแต่ละคนจะพยายามระวังตัวเองว่า ทำอย่างไรในแต่ละวันจะรักษาใจเอาไว้ให้ได้ตลอดวัน ก็เป็นผลให้ชาวศิระษะฯเจอกันช่วงนี้ก็จะมีการถามไถ่กันว่า **"ไม่แตกหรือยัง"** จิ้งหรีดเลยนำมาเล่าสู่กันฟัง เผื่อใครไปศิระษะฯตอนนี้จะได้ไม่ม่งโงะก็รู้สึกว่าเป็นบรรยากาศที่ดีของศิระษะฯ และขอร่วมด้วยช่วยชื่นชมอีกแรงนะซะ... **จืด ๆ ๆ.....** ☆

มรณัสสติ

นาย **อินตะ มากสุข** อายุ ๖๓ ปี พี่ชายของญาติธรรม **ต้นกล้า มากสุข** (อาอ้อย) เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุรถมอเตอร์ไซค์คร่า เมื่อวันที่ ๕ ก.ค.๔๕ ฌาปนกิจศพที่สุสานห้วยจิ้ง ๓.๓ รวงทอง อ.จุน จ.พะเยา เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๕ ก.ค.๔๕ โดยมีสมณะโพธิสัทธ โพธิสัทธ และสมณะจากภูผาฟ้า นำรวม ๕ รูปไปร่วมงาน

คติธรรม-คำสอนประจำฉบับ

"เจริญชีพด้วยการก้าวฯ"..... ดังนั้น จงตรวจตนให้เห็นจริงให้ได้เถิดว่า เรายัง "การก้าว" อยู่จริงหรือไม่ ในวันเวลาที่ล่วง ๆ ไป ไม่เช่นนั้นเราก็คือ ผู้ไม่ "เจริญชีพ" กันเท่านั้น!

(จากหนังสือโสภธรรม สมณะโพธิรักษ์ หน้า ๖๒)

ตั้ง แต่มีแถลงการณ์ของสำนักพระราชวังถึงอาการพระประวรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระปฎิบัติกิจ (กระดุกสันหลัง) ก็นับรวมเวลา ๑๖ วัน ๑๕ คืน ที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้คณะแพทย์ที่ ร.พ.ศิริราช ถวายการรักษาพระปฎิบัติกิจ (กระดุกสันหลัง) ตั้งแต่วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๕ และทรงมีอาการดีขึ้นเป็นลำดับ จนกระทั่งสำนักพระราชวังได้ออกแถลงการณ์ฉบับที่ ๑๘ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคมว่า พระองค์สามารถเสด็จพระราชดำเนินกลับไปทรงพักฟื้นพระวรกายได้ที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕

โดยตลอดระยะเวลาที่ทรงเข้ารับการรักษาอยู่ที่ชั้น ๑๖ ของ ร.พ.ศิริราชนั้น เหล่าบรรดาพสกนิกรต่างทยอยหลั่งไหลเดินทางเข้ามาที่โรงพยาบาล เพื่อแสดงความจงรักภักดี และร่วมถวายพระพรให้พระองค์ทรงหายจากอาการประชวร รวมทั้งได้เฝ้าติดตามข่าวพระอาการประชวรอยู่ ณ โรงพยาบาลศิริราชอย่างใกล้ชิด โดยในช่วงเวลาดังกล่าวทางราชการได้จัดให้มีสมุดเพื่อให้ประชาชนได้ลงนามถวายพระพรพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่บริเวณศาลาศิริราช ๑๐๐ ปี ของ ร.พ.ศิริราช และบริเวณใต้อาคาร ๑๐๐ ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์ ตั้งแต่วันที่ ๒๑ ก.ค. ๕๕ ถึง ๔ สิงหาคม ๕๕ รวม ๑๖ วัน ซึ่งมียอดผู้ร่วมลงนามถวายพระพรเฉพาะที่จัดให้ ๒ แห่งนี้ รวม ๕๕๕,๕๕๔ คน ในขณะที่ยอดผู้ร่วมลงนามถวายพระพรถึงวันที่ ๕ ส.ค.๕๕ จากกรุงเทพมหานครมีถึง ๑๓,๑๕๔,๖๓๐ คน

นอกจากนี้แล้วตามสถานที่ต่างๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชนหลายแห่งทั่วประเทศยังได้จัดสมุดถวายพระพร รวมไปถึงการเปิดเว็บไซต์เพื่ออำนวยความสะดวกให้ประชาชนที่ประสงค์จะได้ถวายพระพรอีกด้วย โดยมียอดผู้ลงนามถวายพระพรทั่วประเทศรวมแล้วถึง ๒๐ ล้านคน แสดงให้เห็นถึงความจงรักภักดีของประชาชนชาวไทยที่มีต่อพระมหากษัตริย์ผู้ทรงคุณธรรม และเป็นศูนย์รวมใจของคนไทยทั้งชาติอย่างแท้จริง

และหลังจากสำนักพระราชวังได้ออกแถลงการณ์ฉบับวันที่ ๑๘ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๕ ว่า พระองค์สามารถเสด็จพระราชดำเนินกลับไปทรงพักฟื้นพระวรกายที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต ในวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ ได้ ก็ยิ่งเพิ่มความปลาบปลื้มให้กับพสกนิกรไทยโดยทั่วหน้า โดยต่างส่งเสียง “ทรงพระเจริญ” กันอย่างกึกก้องตลอดเวลาที่กระบวนรถยนต์พระที่นั่งเคลื่อนที่ผ่าน.

ในหลวงทรงหายประชวร เหล่าปวงประชาปิดทิวหน้า เปล่งเสียง *ทรงพระเจริญ* กระหึ่ม

หนึ่งน้อย ทยอยเต็ม ☀️ เต็มด้วยแก่น แน่นเป็นหนึ่ง

ข่าวโศก

ฉบับที่ ๒๕๔(๓๐๖) ปักษ์แรก สิงหาคม ๒๕๕๕

ความรู้สึกของญาติธรรมบางส่วน ที่ร่วมลงนามถวายพระพรในหลวง

ท่านจันทร์ ได้นำทีมงานของมูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อนจำนวนหนึ่งไปร่วมแจกอาหารมังสวิรัต และหนังสือกษัตริย์ยอดกตัญญู

เจี๊ยงและทีมงานของมูลนิธิจำนวนหนึ่งได้ไปตั้งเตาตั้งกระทะทำข้าวต้มและผัดผักไฟแดงแจกประชาชนที่ไปเฝ้ารับเสด็จในหลวง ๒ วันคือ วันอาทิตย์ที่ ๓๐ ก.ค.และวันเสาร์ที่ ๕ ส.ค. เจี๊ยงเปิดเผยว่า “รู้สึกดีใจมาก ตื่นเต้นที่สุดเลย เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ได้ลงนามถวายพระพรในหลวงให้ทรงหายป่วยเร็วๆ ก็ไม่นึกว่าคนสามัญอย่างเราก็สามารถลงนามได้ และที่ได้มาแจกอาหารนั้นก็ไต่ขบวนจากเพื่อนๆ และส่วนตัวรวบรวมกันมา และคนที่มาช่วยทำก็มาช่วยด้วยความเต็มใจทั้งแรงงานและแรงเงิน ไม่น้อยเลยเพราะมีคนมารับบริการมากมายจริงๆ เสียแต่ว่าของของเรามีมา

แจกน้อยไป ไม่ทั่วถึงกัน แจกข้าวต้มหมดไป ๑๓ หม้อเบอร์ ๕๐ และนอกนั้นก็ไปกับข้าวพวกผัดต่างๆ แจกจนเกลี้ยงไม่เหลือหรือเลย และ ยิ่งหนังสือที่ท่านจันทร์นำมาแจกแค่ ๕๐๐ เล่ม เองคนที่ยังไม่ได้อีกมากและก็อยากได้กันทุกคน คิดว่าในวันเสาร์จะเตรียมให้มากกว่านี้”

คุณผ่องบุญ “ได้ลงนามถวายพระพรในงานเศรษฐกิจพอเพียง ที่เจ้าหน้าที่ได้ตั้งโต๊ะให้ลงนามได้ ก็ได้เขียนลงไว้ว่า อยากให้พระองค์มีสุขภาพแข็งแรงสมบูรณ์ มีพระชนมายุยืนยาว ๑๒๐ ปี รู้สึกดีใจมาก ตื่นเต้นมากคนที่ไปลงนามกันมากต้องรอคิวยาวแต่ก็มีความเต็มใจคิดว่าอยากจะทำอะไรบางอย่างที่มีส่วนร่วมกับพระองค์”

คุณชุตติดี แก้วทอง อายุ ๗๗ ปี “ได้ไปลงนามถวายพระพรในหลวงที่ ร.พ.ศิริราช วันจันทร์ที่ ๓๑ ก.ค.๕๕ เรามีพระมหากษัตริย์ที่ครองราชย์นาน ๖๐ ปีก็เป็นบุญของประเทศไทยมากแล้ว และอยากแสดงความยินดีที่ท่านมีบุญญาธิการมาก และเมื่อพระองค์ป่วยก็รู้สึกอยากให้พระองค์แข็งแรงโดยเร็วจึงเป็นผู้หนึ่งไปร่วมลงนามถวายแด่พระองค์ ผ่าให้ชาวไทยเราช่วยกันทำความดีที่เป็นบุญกุศลต่อ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม สร้างสรรสังคมให้เจริญด้วยศีลด้วยธรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้างบารมีในหลวง”

คุณลือสีล แสงจันทร์ อายุ ๗๕ ปี “ได้ไปลงนามถวายพระพรองค์ในหลวงเพราะ รู้สึกว่าพระเจ้าอยู่หัวของเราเป็นผู้สุดประเสริฐสุด ซึ่งเห็นได้จากสิ่งที่พระองค์ปฏิบัติ และด้วยความเคารพสักการะเทิดทูนพระเกียรติท่านที่หาใครเทียบเทียมมิได้ ท่านทรงทศพิธราชธรรมทำให้เราเคารพรักท่าน ลุงเองตั้งใจใส่เสื้อสีเหลืองทุกวันตลอดปีนี้เลย ลุงเป็นคนไทยคนหนึ่งที่อยู่ได้ร่มโพธิสมภาร

ของพระองค์ ลุงก็อยากให้พระองค์ท่านปลอดภัยจากโรคทั้งปวง อยากให้กำลังใจ รู้สึกปลื้มใจและดีใจจนน้ำตาไหลได้ทุกครั้งที่ได้พูดถึงพระองค์ ลุงว่ามันเป็นทุกสิ่งทุกอย่างแห่งความปลาบปลื้มทั้งมวลรวมอยู่ในพระองค์ทั้งหมด ถือเป็นบุญกุศลของเรชาวไทย ลุงเองก็จะถือศีล ๘ ทานมังสวิรัตมือเดียวอย่างเคร่งครัด เพื่อเป็นการถวายพระพรแด่พระองค์ท่านตลอดไป เห็นคนไทยจำนวนมากไปเข้าเฝ้าพระองค์ก็ยิ่งปลาบปลื้มใจเป็นอย่างมาก”

คุณวิรัช สกุดเหลืองอร่าม อายุ ๗๖ ปี

“ใจจริงก็อยากไปลงนามถวายพระพรตั้งแต่แรกแล้วพอดีจังหวะเหมาะในวันที่ ๓๐ ก.ค.ก็อยากให้อาจารย์ในหลวงอยู่กับพวกเรานานๆ เราโชคดีมากที่มีในหลวงดีที่สุดในโลกถ้าประเทศไทยขาดในหลวงก็คงจะแย่มากๆ อยากให้พระองค์หายเร็วๆ แข็งแรงโดยไวที่สุด”

คุณยืนยู่ ธำรงค์ธนกิจ อายุ ๖๖ ปี

“เคยตั้งใจมาตั้งแต่เด็กแล้วอยากเข้าเฝ้าในหลวง แต่ก็กลัวแต่ทำมาหากิน พอตัวเราอายุมากเข้า จึงคิดว่าทำอย่างไรจะได้พบเห็นในหลวงซักครั้งหนึ่งก่อนตาย ปีนี้ก็เริ่มไปทำงานที่ท่านเสด็จ เช่นในวันที่ ๕ มิ.ย. และเมื่อท่านเข้ารับรักษาพระองค์ที่ร.พ.ศิริราชก็ไปเกือบทุกวัน ได้ลงนามถวายพระพรได้รับของแจกมากมาย ได้ส่งเสด็จในวันออกจากโรงพยาบาลความจริงเคยได้ลงนามถวายพระพรพระองค์ท่านมาครั้งหนึ่งเมื่อนานหลายปีแล้ว ตอนนั้นพระองค์ท่านก็เข้าโรงพยาบาลอย่างนี้แหละ แต่ตอนนั้นไม่ได้เข้าเฝ้า ทุกวันนี้ก็ปฏิบัติตามแนวของพระองค์ท่านในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงคือทำสวนแบบปลูกทุกอย่างที่กิน กินทุกอย่างที่ปลูกและตั้งชีวิตไว้ในความพอเพียงและเสียสละมาเพื่อพระองค์ตลอด เช่น ในวันที่ ๕ ธันวาคมของทุกปี ก็ตั้งโรงบุญมังสวิรัตแจกอาหารแก่ประชาชนทั่วไปทุกปี ทำมากกว่า ๒๐ ปีแล้ว”

ทีมข่าวพิเศษ